

Den Europæiske Unions Tidende

C 145

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

14. maj 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 145/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 139 af 7.5.2011 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 145/02

Sag C-385/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — nye medlemsstaters tiltrædelse — tilladelse til markedsføring af generiske lægemidler svarende til referenceproduktet Plavix — betingede afgørelser om tilladelse til markedsføring af lægemidler — tilsidesættelse af fællesskabsretten) 2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 145/03	Sag C-27/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 17. januar 2011 — Anton Vinkov mod Nachalnik- Administrativno-nakazatelna deynost	3
2011/C 145/04	Sag C-32/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungarn) den 21. januar 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. og Paragon-Alkusz Zrt. (mint a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja) mod Gazdasági Versenyhivatal	4
2011/C 145/05	Sag C-40/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 28. januar 2011 — Yoshikazu Iida mod Stadt Ulm	4
2011/C 145/06	Sag C-44/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 31. januar 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mod Deutsche Bank AG	6
2011/C 145/07	Sag C-49/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 3. februar 2011 — Content Services Ltd mod Bundesarbeitskammer	6
2011/C 145/08	Sag C-56/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 8. februar 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G mod Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH	7
2011/C 145/09	Sag C-62/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Tyskland) den 10. februar 2011 — Land Hessen ved Regierungspräsidium Gießen mod Florence Feyerbacher	7
2011/C 145/10	Sag C-68/11: Sag anlagt den 16. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	8
2011/C 145/11	Sag C-69/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 16. februar 2011 — Connoisseur Belgium BVBA mod Belgische Staat	8
2011/C 145/12	Sag C-83/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London (Det Forenede Kongerige) den 22. februar 2011 — Secretary of State for the Home Department mod Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam og Mohibullah Rahman	9
2011/C 145/13	Sag C-84/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 24. februar 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala og Merja Ritala	9
2011/C 145/14	Sag C-85/11: Sag anlagt den 24. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland	10
2011/C 145/15	Sag C-86/11: Sag anlagt den 24. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 145/16	Sag C-98/11 P: Appel iværksat den 1. marts 2011 af Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. december 2010 i sag T-336/08 — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	11
2011/C 145/17	Sag C-100/11 P: Appel iværksat den 2. marts 2011 af Helena Rubinstein og L'Oréal til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2010 i sag T-345/08, Helena Rubinstein SNC og L'Oréal SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Allergan, Inc.	12
2011/C 145/18	Sag C-103/11 P: Appel iværksat den 2. marts 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2010 i sag T-19/07, Systran og Systran Luxembourg mod Kommissionen	13
2011/C 145/19	Sag C-108/11: Sag anlagt den 2. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland	13
2011/C 145/20	Sag C-117/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber), Det Forenede Kongerige den 4. marts 2011 — Purple Parking Limited, Airparks Services Limited mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	14
2011/C 145/21	Sag C-118/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 7. marts 2011 — »EON ASSET MANAGEMENT« OOD mod Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« — Varna	15
2011/C 145/22	Sag C-119/11: Sag anlagt den 4. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	16
2011/C 145/23	Sag C-120/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 7. marts 2011 — straffesag mod Yeboah Kwadwo	17
2011/C 145/24	Sag C-123/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus, Finland den 9. marts 2011 — A Oy	17
2011/C 145/25	Sag C-129/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen Sad Varna (Bulgarien) den 14. marts 2011 — OOD Provadiinvest mod Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration«	17
Retten		
2011/C 145/26	Sag T-375/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — Viega mod Kommissionen (Konkurrence — bøder — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — deltagelse i overtrædelsen — begrundelsespligt — bøder — relevant omsætning — formildende omstændigheder)	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 145/27	Sag T-376/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — Legris Industries mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — tilregnelsen af den ulovlige adfærd)	19
2011/C 145/28	Sag T-377/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — Comap mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — overtrædelsens varighed — bøder — fastsættelse af bødens udgangsbeløb — proportionalitet)	19
2011/C 145/29	Sag T-378/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — IMI m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — bøder — relevant omsætning — samarbejdsmeddelelsen — retningslinjer for beregningen af bøder — ligebehandling)	20
2011/C 145/30	Sag T-379/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — Kaimer m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — ret til forsvar — deltagelse i overtrædelsen — overtrædelsens varighed — bøder — formildende omstændigheder — proportionalitet — ligebehandling)	20
2011/C 145/31	Sag T-381/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — FRA.BO mod Kommissionen (»Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — bøder — samarbejdsmeddelelsen — retningslinjer for beregningen af bøder — formildende omstændigheder — bødefritagelse — berettiget forventning — ligebehandling«)	21
2011/C 145/32	Sag T-382/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — Tomkins mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — tilregnelsen af den ulovlige adfærd — overtrædelsens varighed)	21
2011/C 145/33	Sag T-384/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — IBP og International Building Products mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — varigheden af deltagelsen i overtrædelsen — bøder — skærpende omstændigheder)	22
2011/C 145/34	Sag T-385/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — Aalberts Industries m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — en sammenhængende og vedvarende overtrædelse — deltagelse i overtrædelsen)	22
2011/C 145/35	Sag T-386/06: Rettens dom af 24. marts 2011 — Pegler mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — tilregnelsen af den ulovlige adfærd — bøder — afskrækkende virkning)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 145/36	Sag T-214/07: Rettens dom af 31. marts 2011 — Grækenland mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — markafgrøder — særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav)	23
2011/C 145/37	Sag T-117/08: Rettens dom af 31. marts 2011 — Italien mod EØSU (Sprogordning — meddelelse om ledig stilling med henblik på ansættelse af en generalsekretær for EØSU — offentliggørelse på tre officielle sprog — oplysning vedrørende meddelelsen om ledig stilling — offentliggørelse på alle de officielle sprog — annullationssøgsmål — formaliteten — artikel 12 EF og 290 EF — artikel 12 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber — forordning nr. 1).....	23
2011/C 145/38	Sagerne T-443/08 og T-455/08: Rettens dom af 24. marts 2011 — Freistaat Sachsen m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte til fordel for Leipzig/Halle Lufthavn — finansiering af investeringer i den nye sydlige start- og landingsbane — beslutning om en støttes forenelighed med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — ingen retlig interesse — afvisning — begrebet virksomhed — begrebet økonomisk virksomhed — lufthavnsinfrastruktur)	24
2011/C 145/39	Sag T-33/09: Rettens dom af 29. marts 2011 — Portugal mod Kommissionen (Manglende opfyldelse af en dom afsagt af Domstolen vedrørende traktatbrud — tvangsbøde — krav om betaling — ophævelse af den omtvistede lovgivning)	24
2011/C 145/40	Sag T-54/09: Rettens dom af 24. marts 2011 — XXXLutz Marken mod KHIM — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Linea Natura Natur hat immer Stil — det ældre EF-figurmærke natura selection — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	25
2011/C 145/41	Sag T-149/09: Rettens dom af 24. marts 2011 — Dover mod Parlamentet (Regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-parlamentets medlemmer — kontrol med anvendelsen af godtgørelser — assistentgodtgørelser — dokumentation for afholdte udgifter — tilbage-søgning af uretmæssigt udbetalte beløb)	25
2011/C 145/42	Sag T-184/09: Rettens dom af 24. marts 2011 — Grækenland mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — den fælles markedsordning for sukker — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1663/95 og artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 885/2006 — vurdering af risikoen for at EUGFL lider økonomisk skade — proportionalitetsprincippet)	26
2011/C 145/43	Sag T-419/09: Rettens dom af 24. marts 2011 — Cybergun mod KHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket AK 47 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2011/C 145/44	Sag T-503/09: Rettens dom af 24. marts 2011 — Cybergun mod KHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket AK 47 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 145/45	Sag T-14/10: Rettens dom af 24. marts 2011 — CheckMobile mod KHIM (carcheck) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket »carcheck« — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	27
2011/C 145/46	Forenede sager T-139/10, T-280/10 – T-285/10 og T349/10 – T-352/10: Rettens kendelse af 21. marts 2011 — Milux mod KHIM (REFLUXCONTROL m.fl.) (EF-varemærker — sagsøgeren repræsenteret af inhabil advokat — afvisning)	27
2011/C 145/47	Sag T-175/10: Rettens kendelse af 21. marts 2011 — Milux mod KHIM (FERTILITYINVIVO) (EF-varemærker — sagsøgeren repræsenteret af inhabil advokat — afvisning)	28
2011/C 145/48	Sag T-100/11: Sag anlagt den 17. februar 2011 — MSE Pharmazeutika mod KHIM — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)	28
2011/C 145/49	Sag T-112/11: Sag anlagt den 23. februar 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse mod Kommissionen	29
2011/C 145/50	Sag T-113/11: Sag anlagt den 23. februar 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse mod Kommissionen	30
2011/C 145/51	Sag T-125/11: Sag anlagt den 28. februar 2011 — Centre national de la recherche scientifique mod Kommissionen	31
2011/C 145/52	Sag T-149/11: Sag anlagt den 11. marts 2011 — GS mod Parlamentet og Rådet	31
2011/C 145/53	Sag T-151/11: Sag anlagt den 11. marts 2011 — Telefónica de España et Telefónica Móviles España mod Kommissionen	32
2011/C 145/54	Sag T-159/11: Sag anlagt den 10. marts 2011 — Marszałkowski mod KHIM — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)	33
2011/C 145/55	Sag T-166/11: Sag anlagt den 17. marts 2011 — Häfele mod KHIM (Infront)	33
2011/C 145/56	Sag T-167/11: Sag anlagt den 15. marts 2011 — Centre national de la recherche scientifique mod Kommissionen	34
2011/C 145/57	Sag T-170/11: Sag anlagt den 17. marts 2011 — Rivella International mod KHIM — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)	34
2011/C 145/58	Sag T-171/11: Sag anlagt den 21. marts 2011 — Hopf mod KHIM (Clampflex)	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 145/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 139 af 7.5.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 130 af 30.4.2011

EUT C 120 af 16.4.2011

EUT C 113 af 9.4.2011

EUT C 103 af 2.4.2011

EUT C 95 af 26.3.2011

EUT C 89 af 19.3.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2010
— Europa-Kommissionen mod Republikken Polen**(Sag C-385/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — nye medlemsstaters tiltrædelse — tilladelse til markedsføring af generiske lægemidler svarende til referenceproduktet Plavix — betingede afgørelser om tilladelse til markedsføring af lægemidler — tilsidesættelse af fællesskabsretten)

(2011/C 145/02)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Dowgiewicz og B. Majczyzna, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas og R. Mackevičienė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67), sammenholdt med artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 af 22. juli 1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk agentur for lægemiddelvurdering (EFT L 214, s. 1), og med artikel 89 og 90 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136, s. 1) — tilladelse til markedsføring af generiske lægemidler svarende til referenceproduktet Plavix i strid med den beskyttelsesperiode på ti år, som gjaldt derfor — betingede afgørelser om tilladelse til markedsføring af lægemidler meddelt før Polens

tiltrædelse af Den Europæiske Union, men med virkning efter denne dato — afgørelserne ikke i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser — for så vidt angår første led nedenfor — i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, sammenholdt med artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 af 22. juli 1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk agentur for lægemiddelvurdering, samt artikel 89 og 90 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur, og — for så vidt angår andet led nedenfor — i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83:

— idet den har opretholdt sundhedsministerens tilladelse til markedsføring af generiske lægemidler svarende til referenceproduktet Plavix, og

— idet lægemidler, for hvilke der ikke er blevet meddelt markedsføringstilladelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, efter den 1. maj 2004 er blevet markedsført og opretholdt på markedet.

- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Litauen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 17. januar
2011 — Anton Vinkov mod Nachalnik- Administrativno-
nakazatelna deynost**

(Sag C-27/11)

(2011/C 145/03)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anton Vinkov

Sagsøgt: Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal anvendelige retsfor skrifter i national ret som dem, der er genstand for hovedsagen, og som vedrører retsvirkninger af en afgørelse truffet af en forvaltningsmyndighed om pålæggelse af en bødestraf for en forvaltningsretlig forseelse i form af et trafikuheld, fortolkes således, at de er forenelige med bestemmelserne i traktaterne og EU-retlige foranstaltninger, som er truffet med hjemmel i disse, for så vidt angår området vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed og/eller i givet fald for så vidt angår området transport?

2) Følger det af bestemmelserne i traktaterne og EU-retlige foranstaltninger, som er truffet med hjemmel i disse, for så vidt angår området vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed, sammenholdt med området retligt samarbejde i straffesager i henhold til artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, samt i henhold til traktatens artikel 91, stk. 1, litra c), for så vidt angår området transport, at forvaltningsretlige færdselsforseelser, der kan kvalificeres som værende af mindre alvorlig art som omhandlet i og sammenholdt med artikel 2 i protokol nr. 7 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, anmodes om en besvarelse af følgende spørgsmål:

3.1 Udgør en forvaltningsretlig færdselsforseelse under de i hovedsagen beskrevne omstændigheder en forseelse af mindre alvorlig art i henhold til EU-retten, når følgende omstændigheder samtidig foreligger:

a) Handlingen skal kvalificeres som er et trafikuheld, hvorved der er opstået skade på formue, der foreligger culpa, og handlingen straffes som en forvaltningsretlig forseelse.

b) Henset til størrelsen af den fastsatte bøde kan bødeforelægget ikke anfægtes for domstolene, og den pågældende har ikke mulighed for at godtgøre, at den handling, der lægges ham til last, ikke var culpøs.

c) Det antal kontrolklip, der er fastsat ved afgørelsen, udløses som en automatisk retsvirkning, når afgørelsen bliver endelig.

d) Den gældende ordning vedrørende kørekort, hvor der ved kørekortets udstedelse tildeles et bestemt antal kontrolklip, der udløses ved overtrædelser, indebærer ligeledes en automatisk retsvirkning bestående i udløsning af kontrolklip på grundlag af bødeforelæg, der ikke kan anfægtes.

e) Såfremt tvangsindgrebet i form af kørekortinddragelse på grund af den fortabelse af førerretten, som indtræder som en automatisk retsvirkning, når det oprindelige antal kontrolklip er blevet udløst, indbringes for domstolene, omfatter denne sag ikke en retslig prøvelse af lovligheden af bødeforelæg, der ikke kan anfægtes, og som udløste kontrolklip.

3.2. Tillader artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i givet fald denne traktats artikel 91, stk. 1, litra c), og foranstaltninger, der er blevet truffet med hjemmel i de anførte bestemmelser, samt Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, at princippet om gensidig anerkendelse retsafgørelser og domme, henholdsvis foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden, ikke finder anvendelse på en afgørelse om pålæggelse af en bødestraf i anledning af en færdselsforseelse, der ifølge EU-retten skal kvalificeres som »af mindre alvorlig art« under de i hovedsagen beskrevne omstændigheder, fordi medlemsstaten har bestemt, at kravene om efterprøvelse ved en domstol, der ligeledes har strafferetlig kompetence, og national rets processuelle bestemmelser om appel i tilfælde af anklage for et strafbart forhold ikke skal respekteres?

4) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende anmodes om en besvarelse af følgende spørgsmål:

Tillader artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i givet fald denne traktats artikel 91, stk. 1, litra c), og foranstaltninger, der er blevet truffet med hjemmel i de anførte bestemmelser, samt Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, at princippet om gensidig anerkendelse retsafgørelser og domme, henholdsvis foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden efter medlemsstatens skøn ikke finder anvendelse på en afgørelse om pålæggelse af en bødestraf i anledning af en færdselsforseelse — idet medlemsstaten har fastsat regler om, at kravene vedrørende adgang til efterprøvelse ved en domstol, der ligeledes har strafferetlig kompetence, og national rets processuelle bestemmelser om appel i tilfælde af anklage for et strafbart forhold ikke skal respekteres — når den afgørelse, som hovedsagen angår, samtidig vedrører følgende omstændigheder:

- a) Handlingen skal kvalificeres som et trafikuheld, hvorved der er opstået skade på formue, der foreligger culpa, og handlingen straffes som en forvaltningsretlig forseelse.
- b) Henset til størrelsen af den fastsatte bøde kan bødeforelægget ikke anfægtes for domstolene, og den pågældende har ikke mulighed for at godtgøre, at den handling, der lægges ham til last, ikke var culpøs.
- c) Det antal kontrolklip, der er fastsat ved afgørelsen, udløses som en automatisk retsvirkning, når afgørelsen bliver endelig.
- d) Den gældende ordning vedrørende kørekort, hvor der ved kørekortets udstedelse tildeles et bestemt antal kontrolklip, der udløses ved overtrædelser, indebærer ligeledes en automatisk retsvirkning bestående i udløsning af kontrolklip på grundlag af bødeforelæg, der ikke kan anfægtes.
- e) Såfremt tvangsindgrebet i form af kørekortinddragelse på grund af den fortabelse af førerretten, som indtræder som en automatisk retsvirkning, når det oprindelige antal tildelte kontrolklip er blevet udløst, indbringes for domstolene, omfatter denne sag ikke en retslig prøvelse af lovligheden af bødeforelæg, der ikke kan anfægtes, og som udløste kontrolklip.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungarn) den 21. januar 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. og Paragon-Alkusz Zrt. (mint a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja) mod Gazdasági Versenyhivatal

(Sag C-32/11)

(2011/C 145/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. og Paragon-Alkusz Zrt. (mint a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja)

Sagsøgt: Gazdasági Versenyhivatal

Præjudicielt spørgsmål

Kan bilaterale aftaler indgået mellem et forsikringselskab og bestemte motorkøretøjsværksteder eller mellem et forsikringselskab og en sammenslutning af motorkøretøjsværksteder, hvorefter prisen per reparationstime, som betales af forsikringselskabet til værkstedet for reparation af de af selskabet forsikrede motorkøretøjer blandt andet afhænger af antallet og procentdelen af forsikringer tegnet med forsikringselskabet via værkstedet, som handler som forsikringsagent for nævnte forsikringselskab, anses for at være aftaler, der er i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF (som har til formål og/eller følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 28. januar 2011 — Yoshikazu Iida mod Stadt Ulm

(Sag C-40/11)

(2011/C 145/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Toshikazu Lida

Sagsøgt: Stadt Ulm

Præjudicielle spørgsmål**A. Vedrørende artikel 2, 3 og 7 i unionsborgerdirektivet 2004/38/EF⁽¹⁾**

- 1) Kan, ved en udvidende fortolkning af artikel 2, nr. 2), litra d), i direktiv 2004/38/EF, en tredjelandsstatsborger, der har forældremyndighed over et barn, der er unionsborger med ret til fri bevægelighed, og ikke forsørges af barnet, anses for »familiemedlem«, særligt i lyset af artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter GRCH) og artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (herefter EMRK)?
- 2) Hvis ja: Gælder direktiv 2004/38/EF, særligt i lyset af GRCH's artikel 7 og 24 og EMRK's artikel 8, ved en udvidende fortolkning af dets artikel 3, stk. 1, også for denne forælder, når der ikke er tale om, at han har »ledsaget« eller »sluttet sig til« barnet (unionsborgeren) i den oprindelsesmedlemsstat, som barnet (unionsborgeren) er fraflyttet?
- 3) Hvis ja: Følger det heraf, at denne forælder, særligt i lyset af GRCH's artikel 7 og 24 samt EMRK's artikel 8, ved en udvidende fortolkning af artikel 7, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF har ret til et ophold på mere end tre måneder i barnets (unionsborgerens) oprindelsesmedlemsstat, i al fald så længe forældremyndigheden indehaves og fortsat udøves?

B. Vedrørende artikel 6, stk. 1, TEU i forbindelse med grundrettighedscharteret

- 1.a) Finder charteret, jf. dets artikel 51, stk. 1, første punktum, andet led, også anvendelse, såfremt sagens genstand afhænger af en national lov (eller del af en lov), som også — men ikke udelukkende — gennemfører direktiver?
- 1.b) Hvis nej: Finder charteret anvendelse, jf. dets artikel 51, stk. 1, første punktum, andet led, fordi sagsøgeren muligvis har krav på ophold efter unionsretten, og han i medfør af § 5, stk. 2, første punktum, i lov om EU-borgeres ret til fri

bevægelighed (herefter FreizügG/EU) har ret til et opholdskort for familiemedlem til en unionsborger, der har hjemmel i artikel 10, stk. 1, første punktum, i direktiv 2004/38/EF?

- 1.c) Hvis nej: Finder charteret, jf. dets artikel 51, stk. 1, første punktum, andet led, i fortsættelse af ERT-dommen (Domstolens dom af 18.6.1991, sag C-260/89, præmis 41-45) anvendelse, såfremt en medlemsstat begrænser opholdsretten for en tredjelandsstatsborger, der har forældremyndighed over en mindreårig unionsborger, som sammen med sin mor på grund af dennes erhvervsudøvelse overvejende opholder sig i en anden EU-medlemsstat?
- 2.a) Såfremt charteret finder anvendelse: Kan faderen, der er statsborger i et tredjeland, direkte af GRCH's artikel 24, stk. 3, udlede en europaretlig opholdsret, i alt fald så længe han har forældremyndighed over sit barn, der er unionsborger, og faktisk udøver den, selv om barnet hovedsageligt opholder sig i en anden EU-medlemsstat?
- 2.b) Hvis nej: Følger det af unionsborgerens (barnets) ret til fri bevægelighed i henhold til GRCH's artikel 45, stk. 1, i givet fald i forbindelse med GRCH's artikel 24, stk. 3, at faderen, der er tredjelandsstatsborger, har en europaretlig opholdsret, i alt fald så længe han har forældremyndighed over sit barn, der er unionsborger, og faktisk udøver den, således at barnets ret til fri bevægelighed som unionsborger ikke mister enhver virkning i praksis?

C. Vedrørende artikel 6, stk. 3, TEU i forbindelse med unionsrettens almindelige principper

- 1) Kan de »uskrevne« EU-grundrettigheder, som er blevet udviklet i Domstolens praksis efter Stauder-dommen (sag 29/69, præmis 7) og indtil eksempelvis Mangold-dommen (sag C-144/04, præmis 75) finde anvendelse i fuldt omfang, også selv om det konkrete tilfælde ikke falder ind under GRCH's anvendelsesområde, med andre ord, gælder de almindelige unionsretlige grundrettigheder i artikel 6, stk. 3, TEU fortsat selvstændigt og uafhængigt ved siden af de nye grundrettigheder i GRCH?
- 2) Hvis ja: Kan faderen til barnet, der er unionsborger, som tredjelandsstatsborger udlede en europaretlig opholdsret af unionsrettens almindelige principper, set i lyset af retten til respekt for familielivet i henhold til EMRK's artikel 8,

med henblik på en effektiv udøvelse af sin forældremyndighed over barnet, der sammen med sin mor på grund af dennes erhvervsudøvelse overvejende opholder sig i en anden EU- medlemsstat?

D. Vedrørende artikel 21, stk. 1, TEUF i forbindelse med EMRK's artikel 8

Såfremt artikel 6, stk. 1, eller stk. 3, TEU ikke fører til nogen europarettelig opholdsret for sagsøgeren: Følger det af Zhu og Chen-dommen (Domstolens dom af 19.10.2004, sag C-200/02, præmis 45-47), at faderen til barnet, der er unionsborger, med henblik på en effektiv udøvelse af sin forældremyndighed over barnet, der sammen med sin mor på grund af dennes erhvervsudøvelse overvejende opholder sig i en anden EU- medlemsstat, som tredjelandsstatsborger af artikel 21, stk. 1, TEUF, eventuelt i lyset af EMRK's artikel 8, kan udlede en europarettelig opholdsret i unionsborgerens (barnets) oprindelsesmedlemsstat?

E. Vedrørende artikel 10 i unionsborgerdirektivet 2004/38/EF

Såfremt der findes en europarettelig opholdsret: Har en forælder, der er tredjelandsstatsborger, og som befinder sig i en situation som sagsøgeren, krav på at få udstedt et »opholdskort for familiemedlem til en unionsborger«, efter omstændighederne ved tilsvarende anvendelse af direktivets artikel 10, stk. 1, første punktum?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 31. januar 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mod Deutsche Bank AG

(Sag C-44/11)

(2011/C 145/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Sagsøgt: Deutsche Bank AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Er formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljepleje), hvorunder en afgiftspligtig mod vederlag efter eget skøn træffer beslutning om køb og salg af værdipapirer, og fuldbyrder denne beslutning ved køb og salg af værdipapirer, kun afgiftsfri

— som forvaltning af investeringsforeninger for flere investorer i fællesskab som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (¹), eller ligeledes

— som individuel porteføljepleje for enkeltinvestorer som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112/EF (transaktion vedrørende værdipapirer eller formidling af en sådan transaktion)?

2) For så vidt angår afgrænsning af hovedydelse og sekundær ydelse ønskes oplyst, hvilken betydning der skal tillægges kriteriet om, at den sekundære ydelse ikke udgør et mål i sig selv for kunderne, men et middel til at udnytte tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser, i forhold til særskilt beregning af den sekundære ydelse og den omstændighed, at den sekundære ydelse kan udføres af tredjemand?

3) Omfatter artikel 56, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/112/EF kun de ydelser, der er nævnt i artikel 135, stk. 1, litra a) — g), i direktiv 2006/112/EF, eller ligeledes formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljepleje), selv om denne transaktion ikke er omfattet af sidstnævnte bestemmelse?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 3. februar 2011 — Content Services Ltd mod Bundesarbeitskammer

(Sag C-49/11)

(2011/C 145/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Content Services Ltd

Sagsøgt: Bundesarbejtskammer

Præjudicielt spørgsmål

Opfyldes kravet i artikel 5, stk. 1, i fjernsalgsdirektivet ⁽¹⁾, hvorefter en forbruger skal modtage bekræftelse af de der nævnte oplysninger på et varigt medium, som er til hans rådighed og tilgængeligt for ham, medmindre oplysningerne allerede er givet forbrugeren forud for aftalens indgåelse på et varigt medium, som er til hans rådighed og tilgængeligt for ham, såfremt forbrugeren får stillet disse oplysninger til rådighed på leverandørens website via et hyperlink, der findes i en tekst, som forbrugeren skal markere som læst ved at sætte et hak for at etablere et kontraktforhold?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20.5.1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg — Erklæring fra Rådet og Parlamentet ad artikel 6, stk. 1 — Erklæring fra Kommissionen ad artikel 3, stk. 1, første led (EFT L 144, s. 19).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 8. februar 2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G mod Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sag C-56/11)

(2011/C 145/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgerichts Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G

Sagsøgt: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan den forpligtelse, der påhviler en forarbejdningsevne til at give oplysninger, og som reguleres i sortsbeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 3, sjette afsnit ⁽¹⁾, og i udsåningsforordningens artikel 9, stk. 2 og 3 ⁽²⁾, kun gøres gældende, når indehaveren af sortsbeskyttelsen har fremsat sin anmodning om oplysninger til forarbejdningsevnen før udløbet af det produktionsår, anmodningen vedrører (ved flere år: af det sidste år)?

2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende:

Er der tale om et »rettidigt« fremsat oplysningskrav, når indehaveren af sortsbeskyttelsen i sin anmodning blot gør gældende, at han er i besiddelse af informationer, der giver

holdepunkter for at antage, at forarbejdningsevnen — med henblik på udsåning — har forarbejdet eller planlagt at forarbejde et høstudbytte, som en landbruger — angivet med navns nævnelse i anmodningen — har opnået ved dyrkning af formeringsmateriale fra den beskyttede sort, eller skal de i anmodningen påberåbte informationer desuden dokumenteres over for forarbejdningsevnen (f.eks. ved fremsendelse af en kopi af landbrugers erklæring om udsåning) ?

3) Er der tale om informationer, der giver holdepunkter for at udløse en forarbejdningsevnes oplysningspligt, når forarbejdningsevnen i sin egenskab af repræsentant for indehaveren af sortsbeskyttelsen udfører en kontrakt om formering af brugsfrø af den beskyttede sort, som denne sidstnævnte har indgået med en landbruger, der forestår formeringen, og landbrugeren inden for rammerne af gennemførelsen af formeringsaftalen rent faktisk får mulighed for at anvende en del af disse frø til udsåningsformål?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27.7.1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 173, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Tyskland) den 10. februar 2011 — Land Hessen ved Regierungspräsidium Gießen mod Florence Feyerbacher

(Sag C-62/11)

(2011/C 145/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Tyskland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Hessen ved Regierungspräsidium Gießen

Sagsøgt: Florence Feyerbacher

Præjudicielle spørgsmål

1) Er aftalen af 18. september 1998 mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og Den Europæiske Centralbank (ECB) om ECB's hjemsted (hjemstatsaftalen) en del af unionsretten, der har forrang for national ret, eller er den en folkeretlig aftale?

- 2) Skal artikel 15 i hjemstatsaftalen i forbindelse med artikel 36 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) fortolkes indskrænkende, således at betaling af ydelser til ECB's ansatte i henhold til tysk socialret kun er udelukket, når de ansatte i medfør af »ansættelsesvilkårene« modtager en tilsvarende social ydelse fra ECB?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:
- a) Skal de nævnte forskrifter fortolkes således, at de er til hinder for anvendelse af en national forskrift, hvorefter familieydelser kun tilkendes efter territorialprincippet?
- b) Kan Domstolens udtalelser i Bosmann-sagen (sag C-352/06, Sml. 2008 I, s. 3827, præmis 31-33) overføres på anvendelsen af de nævnte forskrifter? Indebærer artikel 15 i hjemstatsaftalen i forbindelse med ESCB-statuttens artikel 36 og ECB's vedtægter, at Forbundsrepublikken Tyskland ikke har kompetence til at yde familieydelser til ansatte ved ECB, der er bosat på dens område?

Sag anlagt den 16. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-68/11)

(2011/C 145/10)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og S. Mortoni, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1 i Rådets direktiv 1999/30/EF af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften⁽¹⁾, nu artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa⁽²⁾, idet den gennem en række år har overskredet grænseværdierne for PM10 i luften i talrige zoner og byområder på hele det italienske område.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 5, stk. 1, i direktiv 1999/30 bestemmer, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at koncentrationerne af PM10 i luften ikke overstiger de grænseværdier, der er anført i del I i bilag III, fra de dér anførte datoer. Den i dette tilfælde relevante dato er den 1. januar 2005.

Den vurdering, Kommissionen foretog af de årsrapporter, som blev fremsendt for årene 2005-2007, afslørede, at der forelå overskridelser af grænseværdierne for PM10 i adskillige zoner og byområder. Endvidere viser de seneste oplysninger, som Italien har fremsendt for 2009, at denne situation med overskridelser af de daglige og/eller årlige grænseværdier fortsat foreligger i 70 zoner.

Italien har derfor undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 1999/30 for så vidt angår disse zoner og år.

⁽¹⁾ EFT L 163, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 152, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 16. februar 2011 — Connoisseur Belgium BVBA mod Belgische Staat

(Sag C-69/11)

(2011/C 145/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Connoisseur Belgium BVBA

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er momslovens artikel 26 i strid med artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), ⁽¹⁾ i sjette direktiv 77/388/EØF, nu artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽²⁾, og med princippet om momsens neutralitet, når denne bestemmelse fortolkes således, at der skyldes moms af udgifter og beløb, som i henhold til en aftale kan opkræves af aftalepartneren, men som faktisk ikke er opkrævet?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5. 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag

⁽²⁾ EFT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London (Det Forenede Kongerige) den 22. februar 2011 — Secretary of State for the Home Department mod Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam og Mohibullah Rahman

(Sag C-83/11)

(2011/C 145/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for the Home Department

Sagsøgt: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam og Mohibullah Rahman

Præjudicielle spørgsmål

1) Kræver artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾, at en medlemsstat med sine lovbestemmelser letter indrejse og ophold i en medlemsstat for kategorien »andre familiemedlemmer«, som ikke er EU-borgere, og som opfylder kravene i artikel 10, stk. 2?

2) Kan et »andet familiemedlem« som omhandlet i spørgsmål 1 påberåbe sig direkte anvendelighed af artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, såfremt han ikke kan opfylde eventuelle krav i nationale lovbestemmelser?

3) Er kategorien »andre familiemedlemmer« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF begrænset til familiemedlemmer, der har opholdt sig i det samme land som unionsborgeren og dennes ægtefælle, før unionsborgeren ankom til værtsstaten?

4) Skal forsørgelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, som det »andet familiemedlem« har påberåbt sig for at kunne rejse ind i værtsstaten, være forsørgelse, som eksisterede umiddelbart før unionsborgeren flyttede til værtsstaten?

5) Kan en medlemsstat indføre særlige krav med hensyn til arten eller varigheden af den i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF omhandlede forsørgelse af et »andet familiemedlem« for at undgå, at denne forsørgelse er opdigtet eller unødvendig, for at det familiemedlem, som ikke er unionsborger, skal kunne få adgang til eller fortsætte med at have ophold i landet?

6) Skal den forsørgelse, som det »andet familiemedlem« har påberåbt sig for at få adgang til medlemsstaten, fortsætte i en periode eller på ubestemt tid i værtsstaten, for at et opholdskort kan blive udstedt eller fornyet i henhold til artikel 10 i direktiv 2004/38/EF, og hvordan skal en sådan forsørgelse i givet fald påvises?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 24. februar 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala og Merja Ritala

(Sag C-84/11)

(2011/C 145/13)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

Procesdeltager: Helsingin yliopiston apteekki, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus FIMEA

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 49 TEUF, der vedrører etableringsfrihed i henhold til EU-retten, fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af den finske lækelakis bestemmelser vedrørende apotekernes bevillingsordning, fordi forudsætningerne for åbning af Helsingin yliopiston apteekkis filialapoteker afviger fra de tilsvarende forudsætninger for private apoteker på følgende måde:

a) Hvis Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus i medfør af lækelakis § 52, stk. 1, tildeler bevilling dertil, kan et privat filialapotek åbnes inden for et område, som på grund af et for lille befolkningstal ikke anses at være tilstrækkeligt stort til at danne grundlag for et selvstændigt apotek, men hvor behovet for adgang til lægemidler nødvendiggør, at der er apotekervirksomhed, og en privat apoteker kan, efter i hvert enkelt tilfælde at have indhentet bevilling, have højst tre filialapoteker. Helsingin yliopiston apteekki kan derimod åbne et filialapotek efter i hvert enkelt tilfælde at have indhentet bevilling i medfør af lækelakis § 52, stk. 3, fra Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, der ved sit skøn i forbindelse med tildelingen ikke er begrænset af andre bestemmelser i loven eller andre nationale regler, end at Helsingin yliopisto højst kan have seksten filialapoteker.

b) Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus skal ved afgørelsen af et privat filialapoteks beliggenhed tage hensyn til hovedapotekets beliggenhed. For Helsingin yliopiston apteekkis filialapoteker er der ingen tilsvarende bestemmelse, og apotekets filialapoteker er beliggende rundt om i Finland.

2) Hvis Den Europæiske Unions Domstol finder, at artikel 49 TEUF i forbindelse med svarene på ovenstående spørgsmål er til hinder for bevillingsordningen for Helsingin yliopiston apteekkis filialapoteker, anmoder korkein hallinto-oikeus Den Europæiske Unions Domstol om præjudiciel afgørelse af følgende supplerende spørgsmål:

a) Er den begrænsning af etableringsfriheden, der følger af bevillingsordningen for Helsingin yliopiston apteekkis filialapoteker, på grund af Helsingin yliopiston apteekkis særlige opgaver vedrørende lægemiddelforsyning og undervisning af farmaceutstuderende begrundet i tvungne almene hensyn, der er nødvendige og i overens-

stemmelse med proportionalitetsprincippet, under hensyn til at tilsvarende særlige opgaver ikke er lovmæssigt fastsat for Helsingin yliopiston apteekkis filialapoteker?

b) Følger det af de for Helsingin yliopiston apteekki lovbestemte og ovenfor beskrevne særlige opgaver, at apoteket kan betragtes som en virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som omhandlet i artikel 106, stk. 2, TEUF, og begrundes den nævnte bestemmelse i TEUF i så fald en afvigelse fra artikel 49 TEUF samt de krav, der af Domstolens retspraksis fremgår for en forudgående administrativ tilladelse for Helsingin yliopistos filialapoteker, under hensyn til at tilsvarende særlige opgaver ikke er lovmæssigt fastsat for Helsingin yliopiston apteekkis filialapoteker?

Sag anlagt den 24. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-85/11)

(2011/C 145/14)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, idet denne medlemsstat tillader ikke-afgiftspligtige personer at være medlemmer af en momsgruppe (én enkelt momspligtig person).

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med henblik på forenkling og for at bekæmpe eventuelt misbrug giver momsdirektivet medlemsstaterne mulighed for at betragte to eller flere afgiftspligtige personer som én enkelt afgiftspligtig person. Det gøres gældende, at direktivet ikke tillader, at ikke-afgiftspligtige personer indgår i en sådan gruppe, og således udvider de rettigheder og forpligtelser, der

gælder for afgiftspligtige personer, til at gælde for ikke-afgiftspligtige personer. Den irske lovgivning, hvorefter det er tilladt, at ikke-afgiftspligtige personer indgår i en momsgruppe, er dermed i strid med direktivet.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 24. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-86/11)

(2011/C 145/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (¹), idet det tillader, at ikke-afgiftspligtige personer indbefattes i en momsgruppe (én enkelt momspligtig person).
- Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med henblik på forenkling og for at bekæmpe eventuelt misbrug giver momsdirektivet medlemsstaterne mulighed for at betragte to eller flere afgiftspligtige personer som én enkelt afgiftspligtig person. Det gøres gældende, at direktivet ikke tillader, at medlemsstaterne lader ikke-afgiftspligtige personer være en del af en sådan gruppe og dermed udstrækker afgiftspligtige personers rettigheder og forpligtelser til ikke-afgiftspligtige personer. Det Forenede Kongeriges lovgivning, der tillader, at ikke-afgiftspligtige personer indbefattes i en momsgruppe, er dermed i strid med direktivet.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Appel iværksat den 1. marts 2011 af Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. december 2010 i sag T-336/08 — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-98/11 P)

(2011/C 145/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (ved Rechtsanwältin R. Hild og Rechtsanwalt R. Lange)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstand:

- Dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. december 2010 i sag T-336/08 ophæves, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Rettens dom, hvorved Harmoniseringskontoret blev frifundet i en sag, hvori appellanten havde nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. juni 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) vedrørende afslag på ansøgningen om registrering af en chokoladehare med rødt bånd som tredimensionelt EF-varemærke.

Som appelanbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94.

Hvad angår det første appelanbringende vedrørende vurderingen af det fornødne særpræg, er de lovbestemte krav hverken blevet opfyldt i forbindelse med Harmoniseringsprøvelse eller Rettens bedømmelse, idet begge afgørelser bygger på formodninger. Ifølge Harmoniseringskontoret var dets konstatering om, at en chokoladepåskehare er typisk for påsken, gyldig i samtlige medlemsstater i Den Europæiske Union, og denne konstatering var uanfægtelig. Denne omstændighed har imidlertid hele tiden været bestridt, eftersom appellanten ved fremlæggelse af utallige kendsgerninger har anfægtet denne konstatering. Dette burde Harmoniseringskontoret og Retten have taget i betragtning med henblik på en korrekt opfyldelse af deres forpligtelse til at foretage en prøvelse i henhold til artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94. Retten konkluderede, at brugen af guldfarvet folie som indpakning til chokoladepåskehare er almindelig på markedet, selv om der i dommen udelukkende henvises til tre andre varer, som er indpakket i guldfarvet folie. Et så ringe antal varer kan ikke føre til, at kendetegnet anses for »sædvanligt på markedet«.

Den omstændighed, at Rettens konstatering om, at varemærket ikke har opnået fornødent særpræg i hele EU, er ubegrundet, understøttes af det forhold, at det omhandlede tegn er registreret som et varemærke i 15 medlemsstater i Den Europæiske Union.

Hvad angår det andet appelanbringende vedrørende Rettens afgørelse om, at varemærket skal have opnået fornødent særpræg i hele Den Europæiske Union, er det forkert af to grunde.

For det første har Retten ikke taget hensyn til, at fornødent særpræg ved brug udelukkende skal være opnået dér, hvor varemærket ikke har noget iboende særpræg. I de 15 medlemsstater, hvor det omhandlede varemærke har et iboende særpræg, er det derfor ikke nødvendigt at stille krav om, at der skal være opnået fornødent særpræg ved brug. Såfremt det antages, at det ved bedømmelsen af, om der foreligger fornødent særpræg, atter skal vurderes, om der foreligger fornødent særpræg i hver enkelt medlemsstat, ville de faktiske omstændigheder, der er særlige for hver medlemsstat skulle fastlægges. Eftersom Harmoniseringskontoret i henhold til forordningens artikel 74 ex officio skal foretage en vurdering af, om der foreligger fornødent særpræg, skulle Harmoniseringskontoret præcist have fastslået, om der i hver enkelt medlemsstat i Unionen forelå fornødent særpræg. Harmoniseringskontoret og Retten undlod at foretage denne vurdering.

Rettens argumentation er desuden i strid med princippet om EF-varemærkets enhedskarakter. Ved bedømmelsen af, hvorvidt et tegn kan registreres, og navnlig i det foreliggende tilfælde, hvorvidt der foreligger fornødent særpræg, skal Den Europæiske Union anses for et fælles homogent marked. Såfremt der i forhold til en betydelig del af Den Europæiske Unions samlede befolkning er opnået et fornødent særpræg, bør dette være tilstrækkeligt til, at der kan opnås beskyttelse på hele det europæiske marked.

Appel iværksat den 2. marts 2011 af Helena Rubinstein og L'Oréal til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2010 i sag T-345/08, Helena Rubinstein SNC og L'Oréal SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Allergan, Inc.

(Sag C-100/11 P)

(2011/C 145/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Helena Rubinstein SNC og L'Oréal SA (ved Rechtsanwalt A. von Mühlendahl)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Allergan, Inc.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- ophævelse af dom afsagt af Retten den 16. november 2010 i de forenede sager T-345/08 og T-357/08
- de af Allergan, Inc. iværksatte appeller til prøvelse af annullationsafdelingens afgørelser af 28. marts 2007 i sag 1118 C (Helena Rubinstein SNC, BOTOLIST) og af 4. april 2007 i sag 1120 C (L'Oréal SA, BOTOCYL), forkastes
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringender og væsentligste argumenter

appellanten gør gældende, at den appellerede dom bør ophæves på baggrund af følgende anbringender:

Retten har tilsidesat artikel 52, stk. 1, i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 8, stk. 5, i EF-varemærkeforordningen, idet den fastslog, at Harmoniseringskontoret med rette fandt, at de ældre varemærker, som Allergan, Inc. havde påberåbt sig, var velrenommerede, og at brugen af de anfægtede registreringer ville medføre en utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærkers særpræg eller renommé.

Retten har tilsidesat artikel 115 i EF-varemærkeforordningen, sammenholdt med artikel 1, regel 38, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽²⁾ af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker, med senere ændringer (herefter »regel 38« og »forordning nr. 2868/95«), idet den tog hensyn til beviser, der ikke var blevet indgivet på processproget.

Retten har tilsidesat artikel 63 i EF-varemærkeforordningen, idet den vurderede og stadfæstede de anfægtede afgørelser på baggrund af fejlagtige retlige normer.

Retten har tilsidesat artikel 73 i EF-varemærkeforordningen, idet den fastslog, at de anfægtede afgørelser ikke var utilstrækkeligt begrundede.

⁽¹⁾ EFT L 11, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 303, s. 1.

Appel iværksat den 2. marts 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2010 i sag T-19/07, Systran og Systran Luxembourg mod Kommissionen

(Sag C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T. van Rijn, E. Montaguti og J. Samnadda, som befuldmægtigede, bistået af avocats A. Berenboom og M. Isgour)

De andre parter i appelsagen: Systran SA og Systran Luxembourg SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold.
- Dom afsagt den 16. december 2010 i sag T-19/07, Systran og Systran Luxembourg mod Kommissionen, hvori der gives delvis medhold i et erstatningssøgsmål anlagt mod Kommissionen, ophæves, og følgelig, idet der træffes endelig afgørelse, frifindes Kommissionen, fordi søgsmålet ikke kan antages til realitetsbehandling og ikke er begrundet.
- Systran SA og Systran Luxembourg SA tilpligtes at betale alle de omkostninger, som de og Kommissionen har afholdt.
- Subsidiært ophæves dom afsagt den 16. december 2010 i sag T-19/07, Systran og Systran Luxembourg mod Kommissionen, og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen gør otte anbringender gældende til støtte for appellen. Den gør gældende, at dommen er behæftet med en række fejl, der begrundes dens ophævelse. Den har fremført anbringender vedrørende Rettens kompetence til at påkende sagen, Rettens overholdelse af procedurereglerne samt opfyldelsen af de tre betingelser, der i henhold til fast retspraksis kumulativt skal være opfyldt, for at Fællesskabet kan ifalde erstatningsansvar uden for kontrakt: at der foreligger en fejl og en skade, og at der er årsagssammenhæng mellem fejlen og skaden.

Kommissionen gør med første anbringende gældende, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til spørgsmålet, om tvisten vedrørte et forhold uden for kontrakt, og ved følgelig at erklære sig for kompetent til at påkende sagen.

Sagsøgeren gør med andet anbringende gældende, at Retten har tilsidesat Kommissionens ret til forsvar og reglerne om bevisførelse.

Kommissionen påberåber sig med tredje anbringende en urigtig anvendelse af reglerne om ophavsrettigheder med hensyn til ejendomsretten til disse rettigheder.

Kommissionen gør med fjerde anbringende gældende, at Retten har begået en åbenlys retlig fejl med hensyn til vurderingen af, om der foreligger dels en efterligning, dels en krænkelse af Systrans knowhow.

Med femte anbringende gøres gældende, at Retten, idet den fastslår, at den påståede fejl fra Kommissionens side udgør en tilstrækkelig kvalificeret krænkelse, har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, der indebærer en tilsidesættelse af principperne til Den Europæiske Unions erstatningsansvar uden for kontrakt.

Sagsøgeren gør med sjette anbringende gældende, dels at Retten har begået en retlig fejl ved fortolkningen af undtagelsen i artikel 5 i direktiv 91/250/EØF, dels at den har tilsidesat sin begrundelsespligt vedrørende samme direktivs artikel 6.

Kommissionen foreholder med syvende anbringende Retten, dels at den har foretaget åbenlyst ukorrekte konstateringer, gengivet beviserne urigtigt og anlagt åbenbart urigtige skøn, dels at den har tilsidesat sin begrundelsespligt med hensyn til, om der foreligger en årsagssammenhæng.

Med ottende anbringende gøres gældende, at Retten, idet den tilkender Systran 12 001 000 EUR i erstatning, dels foretager åbenlyst ukorrekte konstateringer, gengiver beviserne urigtigt og anlægger åbenbart urigtige skøn, dels tilsidesætter sin begrundelsespligt med hensyn til skadesberegningen.

Sag anlagt den 2. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-108/11)

(2011/C 145/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og C. Soulay, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 96 og 98 (sammenholdt med bilag III) samt artikel 110 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, idet Irland har anvendt en momsats på 4.8% på leveringer af hunde af racen greyhound og på leveringer af heste, der ikke almindeligvis er bestemt til anvendelse ved tilberedning af levnedsmidler, på hesteudlejning og på visse insemineringsydelse.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til momsdirektivets artikel 96 finder den normalsats for momsen, som fastsættes af hver enkelt medlemsstat med en minimumssats på 15 %, anvendelse på alle leveringer af varer og ydelser. En anden sats end normalsatsen må kun anvendes, for så vidt som dette tillades ved andre af direktivets bestemmelser.

Artikel 98 bestemmer, at medlemsstaterne kan anvende en eller to nedsatte satser på levering af de varer og ydelser, der er anført i bilag III. De i denne sag omhandlede leveringer er ikke opført i bilag III.

Momsdirektivet indeholder også overgangsbestemmelser, som tillader medlemsstaterne at fortsætte med at anvende satser, der afviger fra de almindelige regler om satsernes struktur og niveau, hvis de pågældende nationale bestemmelser var i kraft den 1. januar 1991.

I henhold til momsdirektivets artikel 113 kan en medlemsstat, som den 1. januar 1991 anvendte en nedsat sats, der var lavere end den i artikel 99 fastsatte minimumssats, anvende en af de i artikel 98 fastsatte nedsatte satser på disse varer og ydelser. Da den sats, Irland anvender på de nu omhandlede varer og ydelser, er lavere end den minimumssats, der er fastsat i momsdirektivets artikel 99, kan artikel 113 ikke finde anvendelse.

Direktivets artikel 110 finder også anvendelse på satser, der er lavere end det i artikel 99 fastsatte minimum. Den fastsætter en overgangsordning for visse nationale foranstaltninger, som er vedtaget af klart definerede sociale årsager (f.eks. for at nedsætte afgiftsbyrden på forbrug af varer og ydelser, der dækker grundlæggende, sociale behov) og til gavn for den endelige forbruger. Kommissionen anfører, at levering af heste og hunde af greyhound-racen (der ikke er bestemt til brug ved tilberedning af

levnedsmidler), udlejning af heste og insemineringsydelse ikke kan anses for at være nødvendige for at dække grundlæggende sociale behov. Kommissionen anfører ligeledes, at da en stor del af disse heste og hunde af greyhound-racen er bestemt til væddeløb eller avl, kan den endelige forbruger ikke anses for at nyde fordelene af foranstaltningen.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber), Det Forenede Kongerige den 4. marts 2011 — Purple Parking Limited, Airparks Services Limited mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-117/11)

(2011/C 145/20)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Purple Parking Limited, Airparks Services Limited

Sagsøgt: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

1) Hvilke konkrete faktorer skal den forelæggende ret tage i betragtning, når den tager stilling til, om en skattepligtig person under omstændigheder som i den foreliggende sag leverer en enkelt skattepligtig ydelse af parkeringstjenester eller to særskilte ydelser, den ene parkering og den anden passagerbefordring? I særdeleshed:

- a) Er nærværende sag omfattet af Domstolens ræsonnement i sag C-349/96, Card Protection Plan, og sag C-41/04, Levob. Kan de omhandlede transportydelser navnlig anses for biydelse i forhold til parkeringsydelserne eller så nært forbundet med dem, at de objektivt set udgør en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele?

- b) Hvilke hensyn bør den forelæggende ret ved undersøgelsen af spørgsmål 1a) tage til udgifterne til levering af transportydelse i modsætning til parkeringsydelserne i overensstemmelse med præmis 24-26 i Domstolens dom i de forenede sager C-308/96 og C-94/97, Madgett og Baldwin, ved vurderingen af om transportydelserne er biydelser eller ej i forhold til parkeringsydelserne?
- c) Bør den forelæggende ret, i lyset af Domstolens dom i sag C-572/07, Tellmer, navnlig præmis 21-24, ved besvarelsen af spørgsmål 1a) tage hensyn til den omstændighed, at transportelementet i ydelserne kunne blive (men ikke reelt bliver) leveret på en række forskellige måder (den skattepligtige person kunne f.eks. levere transportydelserne ved at benytte en tredjemandsleverandør, som fakturerer den skattepligtige person eller kunne benytte en tredjemandsleverandør, som kontraherer direkte med forbrugeren og fakturerer særskilt for transportydelserne), og i hvilket omfang (hvis overhovedet) er det relevant, om kontrakten giver forbrugeren ret til at vælge mellem de forskellige måder, hvorpå transportelementet kan leveres?
- 2) Hvilke hensyn bør den forelæggende ret tage til princippet om afgiftsneutralitet i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der er tale om en enkelt udelelig økonomisk ydelse ved besvarelsen af spørgsmål 1a)? I særdeleshed:
- a) Afhænger svaret af, om den skattepligtige person også leverer parkeringsydelser eller transportydelser særskilt til andre forbrugerkategorier?
- b) Afhænger svaret af, hvordan andre transportydelser til og fra lufthavne, der ikke leveres af operatører af parkeringsydelser, behandles i henhold til national ret?
- c) Afhænger svaret af, om andre situationer med afgiftspligtige personers levering af parkerings- og transportydelser (som ikke involverer transport til og fra lufthavne) i henhold til national lovgivning behandles som udgørende to forskellige ydelser, hvoraf den ene er afgiftspligtig, og den anden er omfattet af nulsats?
- d) Afhænger svaret af, om den afgiftspligtige person kan påvise, at de ydelser, han leverer, konkurrerer med andre lignende ydelser, der omfatter både et parkerings- og et transportelement, enten leveret af den samme leverandør eller leveret af to særskilte leverandører? Afhænger svaret navnlig af, om den afgiftspligtige person kan vise, at de forbrugere, som ønsker at benytte deres biler til en del af turen til lufthavnen, kan opnå parkering og transport til lufthavnen fra individuelle og særskilte leverandører, f.eks. ved at parkere et sted nær en togstation og opnå togtransport fra det pågældende sted til lufthavnen eller ved at parkere et sted nær ved en lufthavn og benytte en anden type offentlig transport til lufthavnen?

e) Hvordan skal den forelæggende ret tage hensyn til Domstolens konklusion i sag C-94/09, Kommissionen mod Frankrig, vedrørende princippet om afgiftsneutralitet og transportydelser i den pågældende sag?

- 3) Er fællesskabsretten og navnlig princippet om afgiftsneutralitet til hinder for en bestemmelse i national lovgivning, som udelukker nulsats for transportydelser mellem en lufthavn og en parkeringsplads, såfremt den person, der leverer transportelementet, og den person, der leverer parkeringspladselementet, er den samme person eller forbundne personer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 7. marts 2011 — »EON ASSET MANAGEMENT« OOD mod Direktøren for direktoratet »Klager og Optræningsadministration« — Varna

(Sag C-118/11)

(2011/C 145/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »EON ASSET MANAGEMENT« OOD

Sagsøgt: Direktøren for direktoratet »Klager og Optræningsadministration« Varna under centraladministrationen ved Områdedirektion ved Det Nationale Agentur for Indtægter (Direktor na Direksia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto«, gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvordan skal den i artikel 168 i direktiv 2006/112 (!) opstillede betingelse »anvendes« fortolkes, og i hvilken periode — indenfor rammerne af bedømmelsen af, hvornår den oprindelige ret til fradrag af den indgående moms opstod — skal denne betingelse være opfyldt: allerede i den skatteperiode, hvor varerne blev erhvervet eller tjenesteydelserne blev modtaget, eller er det tilstrækkeligt, at betingelsen opfyldes i en fremtidig skatteperiode?
- 2) Er en national bestemmelse som momslovens artikel 70, stk. 1, nr. 2), hvorefter varer og tjenesteydelser, der »er bestemt for vederlagsfrie transaktioner eller for anden virksomhed end den afgiftspligtiges økonomiske virksomhed«, umiddelbart er udelukket fra retten til fradrag af den indgående moms, da retmæssig henset til artikel 168 og 176 i direktiv 2006/112?

- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Skal artikel 176 i direktiv 2006/112 fortolkes således, at en medlemsstat, der ønsker at gøre brug af den mulighed, som den er indrømmet til at udelukke visse varer og tjenesteydelser fra fradragsretten, og som har defineret kategorierne af udgifter således: Varerne eller tjenesteydelserne er bestemt for vederlagsfrie transaktioner eller anden virksomhed end den afgiftspligtiges økonomiske virksomhed, bortset fra de i momslovens artikel 70, stk. 3, anførte tilfælde, har opfyldt betingelsen om at angive en kategori af tilstrækkeligt definerede varer og tjenesteydelser, dvs. defineret disse varer og tjenesteydelser efter deres art?
- 4) Alt afhængig af besvarelsen af spørgsmål 3: Henset til artikel 168 og 173 i direktiv 2006/112 hvordan skal formålet (anvendelsen eller den fremtidige anvendelse) med de af den afgiftspligtige erhvervede varer eller tjenesteydelser vurderes: som betingelse for, at retten til fradrag af den indgående moms oprindeligt opstod, eller som begrundelse for at foretage en regulering af det fradragsberettigede momsbeløb?
- 5) Såfremt formålet (anvendelsen) skal vurderes som en begrundelse for at foretage en regulering af fradragsberettigede momsbeløb, hvordan skal bestemmelsen i artikel 173 i direktiv 2006/112 da fortolkes: fastsætter denne bestemmelse, at der ligeledes skal foretages regulering i tilfælde, hvor varerne eller tjenesteydelserne i første omgang anvendes til en afgiftsfri aktivitet, eller hvor de efter deres erhvervelse slet ikke anvendes, men dog står til rådighed for virksomheden og inddrages i den afgiftspligtiges økonomiske virksomhed i en [skatte]periode efter erhvervelsen?
- 6) Såfremt artikel 173 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at den fastsatte regulering ligeledes omfatter de tilfælde, hvor varerne eller tjenesteydelserne efter erhvervelsen i første omgang anvendes til en afgiftsfri aktivitet, eller slet ikke anvendes, men efterfølgende dog inddrages i den afgiftspligtiges økonomiske virksomhed, skal det da — i betragtning af begrænsningen efter momslovens artikel 70, stk. 1, nr. 2), og den omstændighed, at reguleringer efter momslovens artikel 79, stk. 1, nr. 2), alene foretages i tilfælde, hvor varer, hvis oprindelige anvendelse opfylder betingelserne for et momsfradrag, senere inddrages i en anvendelse, der ikke opfylder denne betingelse — lægges til grund, at en medlemsstat har opfyldt sin pligt til at regulere retten til fradrag af indgående moms for alle afgiftspligtige på en hensigtsmæssig og rimelig måde?
- 7) Alt afhængig af besvarelsen af de forudgående spørgsmål: Skal det lægges til grund, at en afgiftspligtig, der er registreret efter den bulgarske momslov, i henhold til den i momslovens fastsatte begrænsning af retten til fradrag af den indgående moms eller regulering af det fradragsberettigede momsbeløb, under sådanne faktiske omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede og henset til artikel 168 i direktiv 2006/112, er berettiget til fradrag af indgående

moms med hensyn til varer og tjenesteydelser, som en anden afgiftspligtig har leveret eller udført for den førstnævnte afgiftspligtige, i den [skatte]periode, hvor denne afgiftspligtige fik leveret eller udført disse varer eller tjenesteydelser, og hvor momskravet opstod?

(¹) EFT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 4. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-119/11)

(2011/C 145/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac og C. Soulay, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Frankrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til momsdirektivets (¹) artikel 99 og 110, idet den siden 1. januar 2007 har anvendt en momsats på 2,10% på entreindtægter fra første-opførelser af koncerter på spillesteder, hvor der kan serveres forfriskninger under forestillingen.

— Republikken Frankrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved det foreliggende søgsmål har Kommissionen foreholdt sagsøgte, at denne siden 1. januar 2007 har anvendt en momsats på 2,10% på entreindtægter fra første-opførelser af koncerter på spillesteder, hvor der kan serveres forfriskninger under forestillingen i stedet for den tidligere sats på 5,5%.

Sagsøgeren gør gældende, at de medlemsstater, der den 1. januar 1991 anvendte medsatte momsats, som var lavere end 5 %, i henhold til momsdirektivets artikel 110 kan fortsætte med at anvende disse. Denne artikel kan imidlertid ikke bemyndige medlemsstaterne til at indføre nye undtagelser eller til at udvide anvendelsesområdet for de undtagelser, der fandtes den 1. januar 1991, efter at rækkevidden deraf er blevet begrænset

efter denne dato. Dette er således præcis tilfældet i den foreliggende sag, idet sagsøgte med virkning fra den 1. januar 1997 har begrænset anvendelsesområdet for den undtagelse, som fandtes den 1. januar 1991 angående den nedsatte momsats og udtrykkeligt har udelukket indtægter fra salg af billetter til første-opførelser, hvor billetterne »udelukkende giver adgang til koncerter, der afholdes på spillesteder, hvor der kan serveres forfriskninger under forestillingen«. Den Franske Republik har tilsidesat direktivets formål ved at forøge anvendelsesområdet for en undtagelse fra dette.

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 7. marts 2011 — straffesag mod Yeboah Kwadwo

(Sag C-120/11)

(2011/C 145/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Tiltalt i straffesagen

Yeboah Kwadwo

Præjudicielt spørgsmål

I lyset af principperne om loyalt samarbejde, om direktivers effektive virkning, om forholdsmæssighed og om den effektive håndhævelse af fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse af en udlænding med ulovligt ophold, er artikel 2, 15 og 16 i direktiv 2008/115/EF (¹) til hinder for, at en udlænding med ulovligt ophold, der blot har undladt at efterkomme den administrative myndigheds udvisnings- og udsendelsesafgørelse, straffes med fængsel indtil fire år i tilfælde af den manglende efterkommelse af den første udsendelsesafgørelse og indtil fem år i tilfælde af tilsidesættelse af de efterfølgende afgørelser fra Questore?

(¹) EUT L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus, Finland den 9. marts 2011 — A Oy

(Sag C-123/11)

(2011/C 145/24)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A Oy

Procesdeltager: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö og Valtiovarainministeriö

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kræves det i medfør af artikel 49 og 54 TEUF, at et modtagende selskab ved beskatning kan fradrage underskud opstået som følge af erhvervsaktiviteter i det selskab, som det modtagende selskab er blevet fusioneret med, og som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, for årene forud for fusionen, hvis det modtagende selskab i hjemlandet for det selskab, der ved fusionen ophører, ikke har et fast driftssted, og det modtagende selskab i medfør af nationale bestemmelser ville kunne fradrage det ved fusionen ophørte selskabs underskud, hvis det ved fusionen ophørte selskab havde været indenlandsk, eller underskuddet var opstået på et fast driftssted i denne stat?
- 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende, har artikel 49 og 54 TEUF da indvirkning på, om omfanget af det underskud, der kan fradrages, skal beregnes efter skattelovgivningen i det modtagende selskabs hjemstat eller udgøres af de fradragsberettigede underskud, som er godkendt efter lovgivningen i hjemstaten for det selskab, som ved fusionen ophører?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen Sad Varna (Bulgarien) den 14. marts 2011 — OOD Provadiinvest mod Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration«

(Sag C-129/11)

(2011/C 145/25)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen Sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OOD Provadiinvest

Sagsøgt: Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 80, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at ved leveringer mellem to forbundne personer udgøres — såfremt modværdien er lavere end normalværdien — transaktionens beskatningsgrundlag kun af normalværdien i det tilfælde, at leverandøren eller erhververen ikke er berettiget til fuldt fradrag af den indgående moms, der skyldes for de køb eller fremstilling af de varer, der udgør leveringen?
- 2) Skal artikel 80, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at når leverandøren har udøvet retten til fuldt fradrag af den indgående moms på varer og tjenesteydelser, der er genstand for efterfølgende leveringer mellem forbundne personer af en lavere værdi end normalværdien, og denne ret til fradrag af den indgående moms ikke er berigtiget i henhold til direktivets artikel 173-177, og leveringen ikke er undergivet afgiftsfritagelse i medfør af direktivets artikel 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, artikel 378, stk. 2, artikel 379, stk. 2, samt artikel 380-390, da må medlemsstaten ikke vedtage foranstaltninger, hvorefter beskatningsgrundlaget udelukkende kan udgøres af normalværdien?
- 3) Skal artikel 80, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at når erhververen har udøvet retten til fuldt fradrag af den indgående moms på varer og tjenesteydelser, der er genstand for efterfølgende leveringer mellem forbundne personer af en lavere værdi end normalværdien, og denne ret til fradrag af den indgående moms ikke er berigtiget i henhold til direktivets artikel 173-177, da må medlemsstaten ikke vedtage foranstaltninger, hvorefter beskatningsgrundlaget udelukkende kan udgøres af normalværdien?
- 4) Indeholder artikel 80, stk. 1, i direktiv 2006/112 en udtømmende opregning af de tilfælde, der udgør de betingelser, der skal foreligge, før medlemsstaten må iværksætte foranstaltninger, hvorefter beskatningsgrundlaget ved leveringer udgøres af transaktionens normalværdi?
- 5) Er en national ordning, såsom i artikel 27, stk. 3, nr. 1), i Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (lov om merværdiafgift), tilladt af andre grunde end dem, der er opregnet i artikel 80, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2006/112?
- 6) Har bestemmelsen i artikel 80, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2006/112 i et tilfælde som det foreliggende direkte virkning, og må den nationale ret anvende bestemmelsen direkte?

(¹) EUT L 347, s. 1.

RET TEN

Rettens dom af 24. marts 2011 — Viega mod Kommissionen

(Sag T-375/06) ⁽¹⁾

(Konkurrence — bøder — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — deltagelse i overtrædelsen — begrundelsespligt — bøder — relevant omsætning — formildende omstændigheder)

(2011/C 145/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Viega GmbH & Co. KG (Attendorn, Tyskland) (først ved advokaterne J. Burrichter, T. Mäger og F. Bulst, derefter ved advokaterne J. Burrichter, T. Mäger og M. Röhrig)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Böhlke)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) samt, subsidiært, nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved den pågældende beslutning.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Viega GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Legris Industries mod Kommissionen

(Sag T-376/06) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — tilregnelsen af den ulovlige adfærd)

(2011/C 145/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Legris Industries SA (Rennes, Frankrig) (først ved advokaterne A. Wachsmann og C. Pommiès, derefter ved advokaterne A. Wachsmann og A. Carré)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede, bistået af advokat N. Coutrelis)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings)

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Legris Industries SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Comap mod Kommissionen

(Sag T-377/06) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — overtrædelsens varighed — bøder — fastsættelse af bødens udgangsbetrag — proportionalitet)

(2011/C 145/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Comap SA (Paris, Frankrig) (først ved advokaterne A. Waschmann og C. Pommiès, derefter ved advokaterne A. Waschmann og D. Nourissier, og endelig ved advokaterne A. Waschmann og S. de Guigné)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af advokat N. Coutrelis)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Tilslutningsrør) samt nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt i henhold til nævnte beslutning

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Comap SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — IMI m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-378/06) (¹)

(Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — bøder — relevant omsætning — samarbejdsmeddelelsen — retningslinjer for beregningen af bøder — ligebehandling)

(2011/C 145/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: IMI plc (Birmingham, Det Forenede Kongerige), IMI Kynoch Ltd (Birmingham), Yorkshire Fittings Ltd (Leeds, Det Forenede Kongerige), VSH Italia Srl (Bregnano, Italien), Comap SA, tidligere Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Frankrig), og Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Tyskland) (ved advokaterne M. Struys og D. Arts)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af solicitor S. Kinsella og advokat K. Nordlander)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) samt, subsidiært, nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt ved den pågældende beslutning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) IMI plc, IMI Kynoch Ltd, Yorkshire Fittings Ltd, VSH Italia Srl, Comap SA og Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 20 af 27.1.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Kaimer m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-379/06) (¹)

(Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — ret til forsvar — deltagelse i overtrædelsen — overtrædelsens varighed — bøder — formildende omstændigheder — proportionalitet — ligebehandling)

(2011/C 145/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Tyskland), Sanha Kaimer GmbH & Co. KG (Essen) og Sanha Italia Srl (Milano, Italien) (ved advokat J. Brück)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Böhlke)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) samt, subsidiært, nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt ved den pågældende beslutning.

Konklusion

- 1) Artikel 1 i Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) annulleres, for så vidt som den vedrører perioden fra den 30. juli 1996 til den 31. juli 1997 for så vidt angår Kaimer GmbH & Co. Holding KG og Sanha Kaimer GmbH & Co. KG's deltagelse og perioden fra den 1. januar 1998 til den 14. juli 1999 for så vidt angår Sanha Italia Srl's deltagelse.

2) Størrelsen af den bøde, der pålægges Kaimer, fastsættes til 7,15 mio. EUR, heraf solidarisk med Sanha Kaimer for et beløb på 7,15 mio. EUR og solidarisk med Sanha Italia for et beløb på 6,325 mio. EUR.

3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

4) Kaimer, Sanha Kaimer og Sanha Italia bærer deres egne omkostninger og betaler 50 % af Kommissionens omkostninger.

5) Kommissionen bærer 50 % af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — FRA.BO mod Kommissionen

(Sag T-381/06) (¹)

(»Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — bøder — samarbejdsmeddelelsen — retningslinjer for beregningen af bøder — formildende omstændigheder — bødefritagelse — berettiget forventning — ligebehandling«)

(2011/C 145/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FRA.BO SpA (Bordolano, Italien) (først ved solicitor R. Celli og advokat F. Distefano, dernæst ved advokat F. Distefano)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af solicitor S. Kinsella og advokat K. Nordlander)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) samt, subsidiært, nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved den pågældende beslutning.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) FRA.BO SpA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Tomkins mod Kommissionen

(Sag T-382/06) (¹)

(Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — tilregnelsen af den ulovlige adfærd — overtrædelsens varighed)

(2011/C 145/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tomkins plc (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors T. Soames og S. Jordan, samt barrister J. Joshua)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af solicitors S. Kinsella og K. Daly)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) samt, subsidiært, nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved den pågældende beslutning.

Konklusion

1) Artikel 1 i Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) annulleres, for så vidt som den vedrører perioden fra den 31. december 1988 til den 29. oktober 1993 for så vidt angår Tomkins plc.

2) Den bøde, der er pålagt Tomkins ved artikel 2, litra h), i beslutning K(2006) 4180, fastsættes til 4,25 mio. EUR, hvoraf 3,4 mio. EUR pålægges solidarisk med Pegler Ltd.

3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — IBP og International Building Products mod Kommissionen(Sag T-384/06) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — varigheden af deltagelsen i overtrædelsen — bøder — skærpende omstændigheder)

(2011/C 145/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: IBP Ltd. (Tipton, Det Forenede Kongerige), og International Building Products France SA (Sartrouville, Frankrig) (ved M. Clough, QC, og solicitor A. Aldred)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt ved den nævnte beslutning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) IBP Ltd og International Building Products France SA bærer deres egne omkostninger og betaler 80 % af Kommissionens omkostninger. De betaler ligeledes deres egne omkostninger samt Kommissionens omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Kommissionen bærer 20 % af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 20 af 27.1.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Aalberts Industries m.fl. mod Kommissionen(Sag T-385/06) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — en sammenhængende og vedvarende overtrædelse — deltagelse i overtrædelsen)

(2011/C 145/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nederlandene), Comap SA, tidligere Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Frankrig), og Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Tyskland) (først ved advokaterne R. Wesseling og M. van der Woude, derefter ved R. Wesseling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis, R. Sauer og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) samt, subsidiært, nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt ved den pågældende beslutning.

Konklusion

- 1) Artikel 1 i Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) annulleres, for så vidt som det fastslås, at Aalberts Industries NV, Comap SA, tidligere Aquatis France SAS, og Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG har deltaget i overtrædelsen i perioden fra den 25. juni 2003 til den 1. april 2004.
- 2) Artikel 2, litra a) og litra b), punkt 2, i beslutning K(2006) 4180 annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 20 af 27.1.2007.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Pegler mod Kommissionen(Sag T-386/06) ⁽¹⁾*(Konkurrence — aftaler — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — tilregnelsen af den ulovlige adfærd — bøder — afskrækkende virkning)*

(2011/C 145/35)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Pegler Ltd (Doncaster, Det Forenede Kongerige) (ved R. Thompson, QC, og solicitor A. Collinson)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af solicitors S. Kinsella og K. Daly)**Sagens genstand**

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) samt, subsidiært, nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved den pågældende beslutning.

Konklusion

- 1) Artikel 1 i Kommissionens beslutning K(2006) 4180 af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) annulleres, for så vidt som det fastslås, at Pegler Ltd har deltaget i overtrædelsen i perioden fra den 31. december 1988 til den 29. oktober 1993.
- 2) Størrelsen af den bøde, som Pegler pålægges at betale solidarisk i henhold til artikel 2, litra h), i Kommissionens beslutning K(2006) 4180, fastsættes til 3,4 mio. EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 20 af 27.1.2007.**Rettens dom af 31. marts 2011 — Grækenland mod Kommissionen**(Sag T-214/07) ⁽¹⁾*(EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — markafgrøder — særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav)*

(2011/C 145/36)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Den Helleniske Republik (ved V. Kontolaimos og I. Chalkias, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtiget, bistået af advokat N. Korogiannakis)**Sagens genstand**

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/243/EF af 18. april 2007 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EUT L 106, s. 55).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007.**Rettens dom af 31. marts 2011 — Italien mod EØSU**(Sag T-117/08) ⁽¹⁾*(Sprogordning — meddelelse om ledig stilling med henblik på ansættelse af en generalsekretær for EØSU — offentliggørelse på tre officielle sprog — oplysning vedrørende meddelelsen om ledig stilling — offentliggørelse på alle de officielle sprog — annullationssøgsmål — formaliteten — artikel 12 EF og 290 EF — artikel 12 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber — forordning nr. 1)*

(2011/C 145/37)

Processprog: italiensk

Parter*Sagsøger:* Den Italienske Republik (R. Adam, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P.Gentili)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (først ved M. Bermejo Garde, derefter ved M. Arsene, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af meddelelse om ledig stilling nr. 73/07 vedrørende stillingen som generalsekretær i EØSU's sekretariat, som blev offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i *Den Europæiske Unions Tidende* af 28. december 2007 (EUT C 316 A, s. 1), dels af berigtigelsen til nævnte meddelelse om ledig stilling, som blev offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i *Den Europæiske Unions Tidende* af 30. januar 2008 (EUT C 25 A, s. 19).

Konklusion

- 1) Meddelelse om ledig stilling nr. 73/07 vedrørende stillingen som generalsekretær for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU), der blev offentliggjort den 28. december 2007, som berigtiget den 30. januar 2008, annulleres.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Freistaat Sachsen m.fl. mod Kommissionen

(Sagerne T-443/08 og T-455/08) (¹)

(Statsstøtte — støtte til fordel for Leipzig/Halle Lufthavn — finansiering af investeringer i den nye sydlige start- og landingsbane — beslutning om en støttes forenelighed med fællesmarkedet — annullationssøgsmaal — ingen retlig interesse — afvisning — begrebet virksomhed — begrebet økonomisk virksomhed — lufthavnsinfrastruktur)

(2011/C 145/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Freistaat Sachsen (Tyskland) og Land Sachsen-Anhalt (Tyskland) (ved advokat U. Soltész) (sag T-443/08), Mitteldeutsche Flughafen AG (Leipzig, Tyskland) og Flughafen Leipzig-Halle GmbH (Leipzig) (ved advokat M. Núñez-Müller) (sag T-455/08)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Gross, B. Martenczuk og E. Righini, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og B. Klein, som befuldmægtigede) og

Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (ved advokat L. Giesberts)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2008/948/EF af 23. juli 2008 om Tysklands foranstaltninger til fordel for DHL og Leipzig/Halle Lufthavn (EUT L 346, s. 1)

Konklusion

- 1) Sagerne T-443/08 og T-455/08 forenes med henblik på dommen.
- 2) Sag T-443/08 afvises.
- 3) Artikel 1 i Kommissionens beslutning 2008/948/EF af 23. juli 2008 om Tysklands foranstaltninger til fordel for DHL og Leipzig/Halle Lufthavn annulleres, for så vidt som den fastsætter beløbet for statsstøtten til 350 mio. EUR, som Forbundsrepublikken Tyskland påtænker at yde til anlæggelse af en ny sydlig bane og de tilhørende lufthavnsfaciliteter i Leipzig-Halle Lufthavn.
- 4) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen i sag T-455/08.
- 5) Delstaterne Freistaat Sachsen og Sachsen-Anhalt bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i sag T-443/08.
- 6) Mitteldeutsche Flughafen AG og Flughafen Leipzig-Halle GmbH bærer deres egne omkostninger.
- 7) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i sag T-455/08.
- 8) Forbundsrepublikken Tyskland og Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) bærer deres egne omkostninger i sagerne T-443/08 og T-455/08.

(¹) EUT C 237 af 20.12.2008.

Rettens dom af 29. marts 2011 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-33/09) (¹)

(Manglende opfyldelse af en dom afsagt af Domstolen vedrørende traktatbrud — tvangsbøde — krav om betaling — ophævelse af den omtvistede lovgivning)

(2011/C 145/39)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og J.A. de Oliveira, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis, P. Guerra e Andrade og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 7419 endelig af 25. november 2008, hvorved Kommissionen krævede, at Den Portugisiske Republik betalte den tvangsbøde, den blev pålagt ved Domstolens dom af 10. januar 2008, Kommissionen mod Portugal (sag C-70/06, Sml. I, s. 1)

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2008) 7419 endelig af 25. november 2008 annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 4.4.2009.

Rettens dom af 24. marts 2011 — XXXLutz Marken mod KHIM — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil)

(Sag T-54/09) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Linea Natura Natur hat immer Stil — det ældre EF-figurmærke natura selection — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 145/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Østrig) (ved advokat H. Pannen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Natura Selection, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat E. Sugrañes Coca)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. november 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1787/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Natura Selection, SL og XXXLutz Marken GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) XXXLutz Marken GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Dover mod Parlamentet

(Sag T-149/09) (¹)

(Regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-parlamentets medlemmer — kontrol med anvendelsen af godtgørelser — assistentgodtgørelser — dokumentation for afholdte udgifter — tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb)

(2011/C 145/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Hertfordshire, Det Forenede Kongerige) (ved D. Vaughan, QC, barrister M. Lester og solicitor M. French)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved H. Krück, D. Moore og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen D (2009) 4639 truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 29. januar 2009 om tilbagesøgning af visse beløb, som sagsøgeren uberettiget har fået udbetalt som godtgørelser fra Parlamentet.

Konklusion

- 1) Afgørelse D (2009) 4639 truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 29. januar 2009 annulleres, for så vidt angår tilbagesøgning af et beløb på 193 001 GBP.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.

- 3) Europa-Parlamentet og Dens mere Ronald Dover bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 141 af 20.6.2009.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-184/09) (¹)

(EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — den fælles markedsordning for sukker — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1663/95 og artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 885/2006 — vurdering af risikoen for at EUGFL lider økonomisk skade — proportionalitetsprincippet)

(2011/C 145/42)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved V. Kontolaimos, E. Leftheriotou og V. Karra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Jimeno Fernández og A. Markoulli, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2009/253/EF af 19. marts 2009 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) (EUT L 75 s. 15), for så vidt som den udelukker finansiering af visse af de udgifter, som er afholdt af Den Helleniske Republik inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 193 af 15.8.2009.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Cybergun mod KHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Sag T-419/09) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket AK 47 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 145/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Cybergun SA (Bondoufle, Frankrig) (ved advokat S. Guyot)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Tyskland) (ved advokat M.-H. Hoffmann)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. august 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1101/2007-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG og Cybergun SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Cybergun SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 312 af 19.12.2009.

Rettens dom af 24. marts 2011 — Cybergun mod KHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Sag T-503/09) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket AK 47 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 145/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Cybergun SA (Bondoufle, Frankrig) (ved advokat S. Guyot)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Tyskland) (ved advokat M.-H. Hoffmann)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. oktober 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 645/2008-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG og Cybergun SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Cybergun SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 51 af 27.2.2010.

Rettens dom af 24. marts 2011 — CheckMobile mod KHIM (carcheck)

(Sag T-14/10) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket »carcheck« — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 145/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburg, Tyskland) (ved advokat K. Lodigkeit)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. november 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 595/2009-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket »carcheck« som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

- 2) CheckMobile GmbH — The Process Solution betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 80 af 27.3.2010.

Rettens kendelse af 21. marts 2011 — Milux mod KHIM (REFLUXCONTROL m.fl.)

(Forenede sager T-139/10, T-280/10 – T-285/10 og T349/10 – T-352/10) (¹)

(EF-varemærker — sagsøgeren repræsenteret af inhabil advokat — afvisning)

(2011/C 145/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Milux Holding SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat J. Bojs)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Schöffner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) henholdsvis den 13. januar 2010 (sag R 1134/2009-4) vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket REFLUXCONTROL som EF-varemærke (sag T-139/10), den 29. april 2010 (sag R 1432/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket ANEURYSMCONTROL som EF-varemærke (sag T-280/10), den 29. april 2010 (sag R 1433/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket APPETITECONTROL som EF-varemærke (sag T-281/10), den 8. juni 2010 (sag R 1434/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket STOMACONCONTROL som EF-varemærke (sag T-282/10), den 17. juni 2010 (sag R 1435/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket BMICONCONTROL som EF-varemærke (sag T-283/10), den 3. juni 2010 (sag R 1438/200-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket IMPLANTCONTROL som EF-varemærke (sag T-284/10), den 29. april 2010 (sag R 1444/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket CHEMOCONTROL som EF-varemærke (sag T-285/10), den 29. juni 2010 (sag R 1436/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket OVUMCONTROL som EF-varemærke (sag T-349/10), den 2. juli 2010 (sag R 1437/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket HEARTCONTROL som EF-varemærke (sag T-350/10), den 28. juli 2010 (sag R 1439/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket VESICACONCONTROL som EF-varemærke (sag T-351/10), og den 28. juli 2010 (sag R 1443/2009-4), vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket RECTALCONTROL som EF-varemærke (sag T-352/10).

Konklusion

- 1) Sagerne T-139/10, T-280/10 – T-285/10 og T-349/10 – T-352/10 forenes med henblik på kendelsen.

- 2) *Sagerne afvises.*
- 3) *Milux Holding SA betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 148 af 5.6.2010.

Rettens kendelse af 21. marts 2011 — Milux mod KHIM (FERTILITYINVIVO)

(Sag T-175/10) (¹)

(EF-varemærker — sagsøgeren repræsenteret af inhabil advokat — afvisning)

(2011/C 145/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Milux Holding SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat J. Bojs)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. februar 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (R 1116/2009-4) vedrørende ansøgning om registrering ordmærket FERTILITYINVIVO som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Milux Holding SA betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 161 af 19.6.2010.

Sag anlagt den 17. februar 2011 — MSE Pharmazeutika mod KHIM — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)

(Sag T-100/11)

(2011/C 145/48)

Stævningen er affattet på: engelsk

Parter

Sagsøger: MSE Pharmazeutika GmbH (Bad Homburg, Tyskland) (ved advokat T. Büttner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Merck Sharp & Dohme Corp. (New Jersey, USA)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 9. december 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 724/2010-1) annulleres.

— Afgørelse truffet den 3. marts 2010 af Indsigelsesafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), hvorved indsigelse nr. B 1441684 blev taget til følge, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SINAMIT« for varer i klasse 3, 5 og 32 — EF-varemærkeansøgning nr. 951596

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den anden part i sagen for appelkammeret

Det påberåbte varemærke eller tegn: den østrigske varemærkeansøgning nr. 57446 for ordmærket »SINEMET« for varer i klasse 5; Benelux vareregistrering nr. 320194 for ordmærket »SINEMET« for varer i klasse 5; den danske varemærkeregistrering nr. VR197302373 for ordmærket »SINEMET« for varer i klasse 5; den finske varemærkeregistrering nr. 49091 for ordmærket »SINEMET« for varer i klasse 5; den græske varemærkeregistrering nr. 34959 for ordmærket »SINEMET« for varer i klasse 5; den ungarsk varemærkeregistrering nr. 116223 for ordmærket »SINEMET« for varer i klasse 5; den lettiske varemærkeregistrering nr. M18257 for ordmærket »SINEMET« for varer i klasse 5; den litauiske varemærkeregistrering nr. 12963 for ordmærket »SINEMET« for varer i klasse 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen vedrørende en del af de omtvistede varer

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, eftersom Appellkammeret fejlagtigt fastslog, at der var risiko for forveksling mellem de omhandlede mærker, idet det fandt, at der forelå en høj grad af lighed mellem varemærkerne på den ene side og på den anden side, at de varer, der er omfattet af varemærkerne, er af samme eller lignende art.

Sag anlagt den 23. februar 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse mod Kommissionen

(Sag T-112/11)

(2011/C 145/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne M. Loschelder og V. Schoene)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af Kommissionens forordning (EU) nr. 1121/2010 af 2. december 2010 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Edam Holland (BGB)]
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af kompetencefordelingen
 - Som første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at kompetencefordelingen fastsat i forordning (EF) nr. 510/2006 ⁽¹⁾ er tilsidesat, idet der ikke er blevet gennemført en national procedure i forbindelse med beskyttelsen af den geografiske betegnelse »Edam Holland« registreret i henhold til den anfægtede forordning.
 - Sagsøgeren har fremført, at den oprindelige ansøgning vedrørte registreringen af betegnelsen »Hollandse Edam«, og at det udelukkende var dette navn, der var underlagt den i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 510/2006 obligatoriske nationale procedure.
- 2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1898/2006 ⁽²⁾
 - Sagsøgeren har her gjort gældende, at »Edam Holland« ikke er et brugt udtryk i det nederlandske sprog
- 3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning nr. 510/2006 og artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1898/2006
 - Under det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at det registrerede navn ikke anvendes.
- 4) Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 510/2006

— Sagsøgeren har fremført, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 510/2006, eftersom »Edam Holland« ikke er et »traditionelt« ikke-geografisk navn.

- 5) Femte anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 510/2006
 - Under det femte anbringende er det gjort gældende, at artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 510/2006 er tilsidesat, idet »Edam Holland« ikke besidder særlige kendetegn eller har et særligt omdømme.
- 6) Sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 30 og artikel 36 TEUF
 - Sagsøgeren har hertil gjort gældende, at den anfægtede forordning ulovligt begrænser varenes fri bevægelighed, idet »Edam Holland« ikke besidder nogen specifik karakter, men udelukkende tillader benyttelse af mælk fra mælkeproducenter beliggende i Nederlandene.
- 7) Syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning nr. 510/2006
 - Sagsøgeren har i særdeleshed gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 510/2006, idet »Holland« som synonym med »Nederlandene« er en landenavnsbetegnelse. Der foreligger endvidere ikke en undtagelse, som gør det nødvendigt at registrere et landenavn.
- 8) Ottende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 510/2006
 - Det er for så vidt gjort gældende, at registreringen af »Edam Holland« i betragtning af den tidligere registrering af »Noord-Hollandse Edammer g.U.« er registreret i modstrid med faste lokale sædvaner og er vildledende.
- 9) Niende anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, proceduremæssige principper og skønsfejl
 - Endeligt har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har undladt at præcisere i den anfægtede forordning, at betegnelsen »Edam« er generisk. Sagsøgeren er af den opfattelse, at en sådan præcisering var mulig henset til Domstolens og Kommissionens praksis og var på grundlag af sagens omstændigheder nødvendig. Kommissionens undladelse er en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, en tilsidesættelse af proceduremæssige principper og udgør en skønsmæssig fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20.3.2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2006 af 14.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 369, s. 1).

Sag anlagt den 23. februar 2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse mod Kommissionen

(Sag T-113/11)

(2011/C 145/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne M. Loschelder og V. Schoene)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 1122/2010 af 2. december 2010 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Gouda Holland (BGB)]

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

1) Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af kompetencefordelingen

— Som første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at kompetencefordelingen fastsat i forordning (EF) nr. 510/2006 ⁽¹⁾ er tilsidesat, idet der ikke er blevet gennemført en national procedure i forbindelse med beskyttelsen af den geografiske betegnelse »Gouda Holland« registreret i henhold til den anfægtede forordning.

— Sagsøgeren har fremført, at den oprindelige ansøgning vedrørte registreringen af betegnelsen »Hollandse Gouda«, og at det udelukkende var dette navn, der var underlagt den i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 510/2006 obligatoriske nationale procedure.

2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1898/2006 ⁽²⁾

— Sagsøgeren har her gjort gældende, at »Gouda Holland« ikke er et brugt udtryk i det nederlandske sprog

3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning nr. 510/2006 og artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1898/2006

— Under det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at det registrerede navn ikke anvendes.

4) Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 510/2006

— Sagsøgeren har fremført, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 510/2006, eftersom »Gouda Holland« ikke er et »traditionelt« ikke-geografisk navn.

5) Femte anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 510/2006

— Under det femte anbringende er det gjort gældende, at artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 510/2006 er tilsidesat, idet »Gouda Holland« ikke besidder særlige kendetegn eller har et særligt omdømme.

6) Sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 30 og artikel 36 TEUF

— Sagsøgeren har hertil gjort gældende, at den anfægtede forordning ulovligt begrænser varernes fri bevægelighed, idet »Gouda Holland« ikke besidder nogen specifik karakter, men udelukkende tillader benyttelse af mælk fra mælkeproducenter beliggende i Nederlandene.

7) Syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning nr. 510/2006

— Sagsøgeren har i særdeleshed gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 510/2006, idet »Holland« som synonym med »Nederlandene« er en landnavnsbetegnelse. Der foreligger endvidere ikke en undtagelse, som gør det nødvendigt at registrere et landnavn.

8) Ottende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 510/2006

— Det er for så vidt gjort gældende, at registreringen af »Gouda Holland« i betragtning af den tidligere registrering af »Noord-Hollandse Gouda g.U.« er registeret i modstrid med faste lokale sædvaner og er vildledende.

9) Niende anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, proceduremæssige principper og skønsfejl

— Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har undladt at præcisere i den anfægtede forordning, at betegnelsen »Gouda« er generisk. Sagsøgeren er af den opfattelse, at en sådan præcisering var mulig henset til Domstolens og Kommissionens praksis og var på grundlag af sagens omstændigheder nødvendig. Kommissionens undladelse er en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, en tilsidesættelse af proceduremæssige principper og udgør en skønsmæssig fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20.3.2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2006 af 14.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 369, s. 1).

Sag anlagt den 28. februar 2011 — Centre national de la recherche scientifique mod Kommissionen

(Sag T-125/11)

(2011/C 145/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre national de la recherche scientifique (Paris, Frankrig) (ved advokat N. Lenoir)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Beslutning af 17. december 2010 annulleres i det omfang den vedrører modregningen mellem CNRS's fordring mod Fællesskabet, som udspringer af kontrakten PIEF, på den ene side, og Fællesskabets påståede fordring mod CNRS i henhold til kontrakten ALLOSTEM på den anden side.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar og bl.a. af artikel 12, stk. 4 i forordning (EF) nr. 2321/2002⁽¹⁾ i det omfang Kommissionen undlod at indhente sagsøgerens bemærkninger til støtte for dens beslutning om at inddrive den påståede fordring ved modregning.
- 2) Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Kommissionen udelukkende henviste til generelle betragtninger i dens revisionsrapport af 16. marts 2009 uden at angive grundene til, at den ikke tog hensyn til den dokumentation, som sagsøgeren havde fremlagt som bevis for, at de af sagsøgeren anmeldte omkostninger, er støtteberettigede.
- 3) Det tredje anbringende vedrører åbenbart urigtige skøn, idet det vederlag, som T, der er forsker ved CNRS, modtog i perioden fra 1. april 2006 til 31. marts 2007, ifølge Kommissionen ikke udgør støtteberettigede omkostninger til trods for de beviser, sagsøgeren har fremlagt i form af tidsark og fire videnskabelige artikler, hvori der henvises til den omhandlede kontrakt.

4) Det fjerde anbringende vedrører de retlige fejl, der er begået i det omfang Kommissionen har bestridt bevisværdien af T's tidsark for perioden fra 1. april 2006 til 31. marts 2007, og idet Kommissionen ikke anså betalingen af vederlaget til B, der er forsker ved CNRS, under dennes barselsorlov, og den sociale ydelse, benævnt »Hensættelsen til arbejdsløsheds-kassen« (»Provision pour Perte d'Emploi« (PPE)), der er betalt af CNRS i form af arbejdsløshedsforsikring til dets ikke-fastansatte personale, for støtteberettiget.

5) Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning, idet Kommissionen:

— i modsætning til det, den angav i sin revisionsrapport og under et møde, benægter, at de fire videnskabelige artikler har nogen bevisværdi,

— idet den har foretaget en ny fortolkning af kriterierne for, om udgifter til barselsorlov, er støtteberettigede,

— har meddelt beslutningen til trods for de forsikringer, som er afgivet i forbindelse med forsøget på at opnå en mindelig løsning af tvisten.

6) Det sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 73, stk. 1 i finansforordningen⁽²⁾, eftersom den fordring, som Kommissionen har gjort krav på, ikke er sikker.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2321/2002 af 16.12.2002 om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram (2002-2006) (EFT L 355, s. 23).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Sag anlagt den 11. marts 2011 — GS mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-149/11)

(2011/C 145/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (Eigeltingen, Tyskland) (ved advokat J. Schmidt)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 8, stk. 2, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, annulleres.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort følgende gældende:

- 1) Den anfægtede bestemmelse griber ind i artikel 15 og 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1210/2010⁽¹⁾ griber ind i sagsøgerens erhvervsfrihed samt frihed til at oprette og drive egen virksomhed, eftersom sagsøgeren siden bestemmelsens ikrafttræden lider økonomiske tab.
- 2) Den anfægtede bestemmelse griber ind i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1210/2010 ligeledes griber ind i sagsøgerens ejendomsret, eftersom denne bestemmelse begrænser sagsøgerens mulighed for at udnytte sin ret til at oprette og drive en virksomhed.
 - Endvidere gør den anfægtede bestemmelse det muligt at foretage et direkte indgreb i sagsøgerens ejendomsret derved, at de euromønter, som er sagsøgerens ejendom, kan inddrages, uden at sagsøgeren modtager en kompensation herfor.
- 3) Den anfægtede bestemmelse er uegnet til at nå det med lovgivningen tilstræbte mål, og den er endvidere uforholdsmæssig
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at erhvervsfriheden, friheden til at oprette og drive egen virksomhed samt ejendomsretten kan undergives begrænsninger, forudsat at disse faktisk er nødvendige for at tilgodese de almene hensyn, som den omhandlede foranstaltning forfølger, og forudsat at begrænsningerne ikke, når henses til deres formål, indebærer et uforholdsmæssigt indgreb. Det er sagsøgerens opfattelse, at den anfægtede bestemmelse er overflødig, er uegnet til at nå det forfulgte mål, og at den i øvrigt udgør en hindring. Bestemmelsen er dermed uforholdsmæssig og kan ikke begrunde et indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15.12.2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (EUT L 339, s. 1).

Sag anlagt den 11. marts 2011 — Telefónica de España et Telefónica Móviles España mod Kommissionen

(Sag T-151/11)

(2011/C 145/53)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Telefónica de España, SA (Madrid, Spanien), Telefónica Móviles España, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne F. González Díaz og F. Salerno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 20. juli 2010 annulleres i henhold til artikel 263 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 20. juli 2010 om statsstøtteordning C 38/09 (ex NN 58/09), som Spanien påtænker at gennemføre til fordel for Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (EUT L 1, s. 9), hvorved den nye støtteordning til fordel for den offentlige radio- og TV-transmission, Coporación de Rado y Televisión Española, som indført ved lov nr. 8/2009 af 28. august, erklæres forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 106, stk. 2, TEUF.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF i det omfang, Kommissionen ikke har indledt den procedure, der er foreskrevet i nævnte bestemmelse, i forbindelse med adskillelsen af finansieringen fra den samlede støtteforanstaltning i den foreliggende sag.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 108 TEUF i det omfang, Kommissionen fastslår adskillelsen af finansieringen fra den samlede støtteforanstaltning og fejlagtigt udelukkende definerer den supplerende støtte som ny støtte. Ved denne ageren tilpasser Kommissionen sig hverken retspraksis eller sin egen beslutningspraksis.
- 3) Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 256 TEUF, eftersom beslutningen ikke giver nogen forklaring på, hvordan den når til den konklusion, at de tre støtteforanstaltninger, som indføres eller ændres ved artikel 4, 5 og 6 i lov nr. 8/2009, kan adskilles fra den nuværende finansieringsordning for RTVE.

- 4) Fjerde anbringende vedrører en retlig fejl ved at afkoble finansieringskilden fra foranstaltningen, for så vidt som uforeneligheden af finansieringskilderne med fællesskabsretten nødvendigvis må medføre deres uforenelighed med bestemmelserne på statsstøtteområdet. Det bekræftes i denne henseende, at den anfægtede afgørelse erklærer en støtte, der er forbundet med en finansiering, som selvsamme Kommission i en parallel sag har anset for at være i strid med Den Europæiske Unions ret, for forenelig med fællesmarkedet.
- 5) Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, TEUF og/eller artikel 256 TEUF på grund af manglende fornøden begrundelse for, at der ikke foreligger overkompensation, og for at foranstaltningen har haft en indvirkning på konkurrencen på det indre marked. Dels har afgørelsen konkret ikke taget højde for, at de fremtidige, faktiske omkostninger for Corporación RTVE vil være mindre end de hidtidige omkostninger, dels erklærer afgørelsen en foranstaltning, som garanterer en beskyttelse »over for udsving i reklameindtægterne«, for forenelig med fællesmarkedet, på trods af at der ikke længere eksisterer nogen handelsrisiko.

Sag anlagt den 10. marts 2011 — Marszałkowski mod KHIM — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)

(Sag T-159/11)

(2011/C 145/54)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Marek Marszałkowski (Sokolniki, Polen) (ved advokat C. Sadkowski)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Blankenheim, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. januar 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 760/2010-4) om afslag på registrering af varemærket »Marko Walichnowy« som EF-varemærke annulleres, for så vidt som det vedrører varer i klasse 29: kød, produkter af kød og kød fra fjerkræ, herunder postej, indvolde, pølser med kål, kødkonserver og produkter af kød og grøntsager, herunder surkål, fjerkræ (herunder indpakket), kødboller i grøntsagssauce.

— Subsidiært ændres den anfægtede afgørelse derved, at der tages hensyn til, at registreringen af EF-varemærket »Mark Walichnowy« for de ovennævnte varer i klasse 29 er begrundet.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger til partsrepræsentation.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Marek Marszałkowski.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Marko Walichnowy« for varer i klasse 29 — ansøgning nr. 007161541.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG.

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »Mar-Ko« for visse varer i klasse 29.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

— Appellkammerets afgørelse: Annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse og afslag på ansøgningen for følgende varer i klasse 29: kød, produkter af kød og kød fra fjerkræ, herunder postej, indvolde, pølser med kål, kødkonserver og produkter af kød og grøntsager, herunder surkål, fjerkræ (herunder indpakket), kødboller i grøntsagssauce.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾, for så vidt som afgørelsen fastslår, at der foreligger lighed mellem varemærkerne, at der foreligger en vildledningsrisiko for forbrugere.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

Sag anlagt den 17. marts 2011 — Häfele mod KHIM (Infront)

(Sag T-166/11)

(2011/C 145/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Tyskland) (ved advokaterne M. Eck og J. Dönch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. januar 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1711/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Infront« for varer i klasse 6 og 20

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da det omhandlede varemærke har fornødent særpræg, ikke er beskrivende og ikke udgør en betegnelse, der er blevet almindelig.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 15. marts 2011 — Centre national de la recherche scientifique mod Kommissionen

(Sag T-167/11)

(2011/C 145/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre national de la recherche scientifique (Paris, Frankrig) (ved advokat N. Lenoir)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold
- Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale den påståede fordring på 20 982,82 EUR, som Kommissionen under påberåbelse af kontrakten gjorde krav på i sin debetnota nr. 2010-1232 af 26. oktober 2010, og som gav anledning til modregningshandlingen af 17. december 2010 (ref. BUDG/C3 D(2010) B.2 — 1232) forhøjet med morarenter til den lovbestemte rentesats i henhold til belgisk ret, der finder anvendelse på kontrakten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel II.19, stk. 1, i de almindelige bestemmelser i kontrakt LSHB-CT-2004-503319 om projektet ALLOSTEM, der henhører under det 6. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (2002-2006) (herefter ALLOSTEM-kontrakten), idet Kommissionen har begrænset eller frataget sagsøgeren muligheden for at føre bevis for kontraktens korrekte opfyldelse med hensyn til støtteberettigelsen af personaleomkostninger, idet den ikke har fulgt kriterierne for fastsættelse af støtteberettigede udgifter.
- 2) Andet anbringende vedrører et brud på de kontraktlige forpligtelser i henhold til artikel II.19 og II.20 i de almindelige betingelser i ALLOSTEM-kontrakten, idet Kommissionen har nægtet at anerkende støtteberettigelsen af udgifter til hensættelse til arbejdsløhedskassen og barselsorlov for en biolog, der var ansat på en tidsbegrænset kontrakt.
- 3) Tredje anbringende vedrører et brud på ALLOSTEM-kontraktens artikel 12, som foreskriver at belgisk ret skal finde anvendelse ved afgørelsen af, om et skyldigt krav i henhold til denne kontrakt er sikkert. Sagsøgeren gør gældende,
 - at Kommissionen udelukkende har anvendt EU-retten og ikke belgisk ret ved vurderingen af, om fordringen er sikker eller ikke, og
 - at fordringen er genstand for en alvorlig anfægtelse, som gør at den på ingen måde er sikker.

Sag anlagt den 17. marts 2011 — Rivella International mod KHIM — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)

(Sag T-170/11)

(2011/C 145/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rivella International AG (Rothrist, Schweiz) (ved advokaterne C. Spintung, U. Sander og H. Förster)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s. (Grosseto, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. januar 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 534/2010-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, hvori ordbestanddelen »BASKAYA« indgår for varer i klasse 29, 30 og 32.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Rivella International AG

Det påberåbte varemærke eller tegn: Det internationale figurmærke, hvori ordbestanddelen »Passaia« indgår for varer i klasse 32.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, idet appelkammeret undlod at anvende artikel 5 i den tysk-schweiziske aftale af 13. april 1892 om gensidig beskyttelse af patenter, varemærker og design og dermed begik en retlig fejl ved ikke at tage det af sagsøgeren fremlagte bevis for brug i betragtning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 21. marts 2011 — Hopf mod KHIM (Clampflex)

(Sag T-171/11)

(2011/C 145/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Tyskland) (ved advokat V. Mensing)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 19. januar 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1514/2010-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Clampflex« for varer i klasse 5, 9, 10, 17 og 20

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg og ikke er beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009 L 78, s. 1).

Sag anlagt den 22. marts 2011 — Hesse mod KHIM — Porsche (Carrera)

(Sag T-173/11)

(2011/C 145/59)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Kurt Hesse (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 11. januar 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 306/2010-4 annulleres og indsigelsen mod EF-varemærkeansøgning nr. 5 723 432 af 16. februar 2007 afvises.

— Subsidiært,

a) den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som den fastslår, at varer eller relaterede tjenesteydelser, der er omfattet af varemærkeansøgningen, der er udviklet som biltilbehør, som både kan anvendes i og udenfor mekaniske køretøjer, og som hidrører fra forskellige markeder, kan drage utilbørlig fordel af de til støtte for indsigelsen påberåbte varemærkers særpræg eller renommé, idet varerne hidrører fra forskellige markeder og

b) den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som den fastslår, at der foreligger en lighed mellem varerne, eller at de varer eller relaterede tjenesteydelser, der er omfattet af varemærkeansøgningen, kan drage utilbørlig fordel af de til støtte for indsigelsen påberåbte varemærkers særpræg eller renommé, idet de på grund af deres art (elektroniske redskaber i modsætning til mekaniske køretøjer), deres formål (underholdning, musiklytning, trafikoplysninger) eller deres brug ikke har nogen relevante lighedspunkter med varerne og ikke kan anses som komplementære (varer, mellem hvilke der foreligger en sammenhæng, idet de af varemærkeansøgningen omfattede varer er nødvendige eller vigtige for anvendelsen af de til støtte for indsigelsen påberåbte varemærker) og anvendes fuldstændigt uafhængigt af hinanden

c) den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som den fastslår, at der foreligger en lighed mellem varerne, eller at de af varemærkeansøgningen omfattede varer kan drage utilbørlig fordel af varemærkets særpræg eller renommé i relation til elektriske eller elektroniske redskaber og apparater og anlæg, som er fremstillet heraf (såsom navigationsudstyr) i klasse 9 eller relaterede tjenesteydelser, som navnlig kan anvendes som ekstraudstyr til køretøjer uafhængigt af deres type og oprindelse på samme måde, og som hidrører fra forskellige markeder.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kurt Hesse

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Carrera« for varer i klasse 9.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Et EF- og nationalt ordmærke »CARRERA« for varer i klasse 12.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og afslag på ansøgningen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker, og idet der ikke kan drages utilbørlig fordel af det til støtte for indsigelsen påberåbte varemærkes særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 25. marts 2011 — PASP m.fl. mod Rådet

(Sag T-177/11)

(2011/C 145/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Port autonome de San Pedro (PASP) (San Pedro, Côte d'Ivoire), Port autonome d'Abidjan (Abidjan, Côte d'Ivoire) og Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité (Sogepe) (Abidjan) (ved advokat M. Ceccaldi)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— Rådets afgørelse 2011/18/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om indførelse af restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder og bl.a. vedrørende de sagsøgende selskaber, dvs. PORT AUTONOME DE SAN PEDRO, PORT AUTONOME D'ABIDJAN og Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité SOGEPE, annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter, som sagsøgerne gør gældende, er i det væsentlige identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-142/11, SIR mod Rådet.

Sag anlagt den 18. marts 2011 — Voss of Norway mod KHIM — Nordic Spirit (Tredimensionel »flaske«)

(Sag T-178/11)

(2011/C 145/61)

Stævningen er affattet på: engelsk

Parter

Sagsøger: Voss of Norway ASA (Oslo, Norge) (ved advokaterne F. Jacobacci og B. La Tella)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nordic Spirit AB (publ) (Stockholm, Sweden)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. januar 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 785/2010-1) annulleres, og
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Tredimensionel mærke formet som en »flaske« for varer i klasse 32 og 33 — EF-varemærke registrering nr. 3156163

Indehaver af EF-varemærket: Voss of Norway ASA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Nordic Spirit AB (publ)

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Indgiveren af begæringen om ugyldighed har begrundet sin begæring med absolutte ugyldighedsgrunde i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, og med at indehaveren af EF-varemærket handlede i ond tro ved indgivelsen af ansøgningen i henhold til artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen forkastet

Appellkammerets afgørelse: EF-varemærkeregistringen erklæret for ugyldig

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 75, 99 og artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, samt tilsidesættelse af regel 37, litra b), nr. iv), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95, idet appelkammeret (i) foretog en urigtig begrundelse ved at støtte den på et nyt krav til gyldigheden af tredimensionelle varemærker, som indgiveren ikke havde mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til, (ii) vendte bevisbyrden om i strid med principperne om en retfærdig rettergang, (iii) foretog en urigtig fortolkning og urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og foretog en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder med henblik på at komme frem til en urigtig konklusion.

Sag anlagt den 28. marts 2011 — MIP Metro mod KHIM — Jacinto (My Little Bear)

(Sag T-183/11)

(2011/C 145/62)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Manuel Jacinto, Lda (S. Paio de Oleiros, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Sagen udsættes indtil der foreligger en endelig afgørelse fra den portugisiske varemærkemyndighed vedrørende den begæring om fortabelse, som sagsøgeren den 23. marts 2011 har indgivet vedrørende den ældre portugisiske varemærkeregistring nr. 384674.
- Hvis påstanden om at sagen udsættes ikke tages til følge, fortsættes sagen og
- Afgørelse truffet den 20. januar 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 494/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod under sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »My Little Bear« i brun, sort, hvid og rød for varer i klasse 12, 18, 20, 24, 25 og 28 — EF-varemærkeansøgning nr. W00962622

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Manuel Jacinto, Lda

Det påberåbte varemærke eller tegn: Den portugisiske varemærkeregistring nr. 384674 af figurmærket »Little Bear« for varer i klasse 18

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på ansøgningen med hensyn til alle de omtvistede varer

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret urigtigt antog, at der var risiko for forveksling mellem det ansøgte varemærke og det varemærke, indsigelsen var støttet på, fordi ordbestanddelene var de dominerende bestanddele i de sammensatte varemærker.

Sag anlagt den 26. marts 2011 — Schönberger mod Parlamentet

(Sag T-186/11)

(2011/C 145/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Peter Schönberger (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat O. Mader)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen, som sagsøgte meddelte sagsøgeren ved skrivelse af 25. januar 2011, hvorved behandlingen af sagsøgerens andragende nr. 1188/2010 blev afsluttet, uden at Udvalget for Andragender havde undersøgt indholdet heraf.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende:

- 1) Den anfægtede afgørelse blev vedtaget under tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at indgive andragender, eftersom Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender afslog at behandle de i andragendet indeholdte anliggender, til trods for at andragendet kunne antages til behandling, hvilket er i strid med sagsøgerens ret til at få indholdet af andragendet behandlet.
- 2) Europa-Parlamentet har tilsidesat sagsøgerens ret til begrundelse, eftersom den anfægtede afgørelse ikke angiver, hvorfor Udvalget for Andragender afslog at behandle andragendet.

Sag anlagt den 1. april 2011 — Chiboub mod Rådet

(Sag T-188/11)

(2011/C 145/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub (Abu Dhabi, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokat G. Perrot)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31. januar 2011 annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren
- Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/79/FUSP af 4. februar 2011, der er vedtaget på grundlag af Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31. januar 2011, annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren
- Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011, der er udstedt på grundlag af Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31. januar 2011, annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder og særlig retten til forsvar, idet afgørelse 2011/72/FUSP pålægger sanktioner og påfører sagsøgeren betydelig skade, uden at denne forudgående er blevet hørt, og uden at denne har haft mulighed for efterfølgende at gøre sit synspunkt gældende.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten, af retten til effektiv domstolsbeskyttelse og af uskyldsformodningen, idet sagsøgeren er blevet opført på den omtvistede liste uden forudgående høring og uden angivelse af de faktuelle og retlige grunde, som begrundrer denne opførelse.
- 3) Tredje anbringende vedrører et åbenbart fejlagtigt skøn, idet sagsøgeren ikke kan anklages for uretmæssig anvendelse af midler til hvidvask af penge, da disse midler hidrører fra FIFA, der i årene 2006-2010 har aflønnet sagsøgte i henhold til forskellige kontrakter.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 145/59	Sag T-173/11: Sag anlagt den 22. marts 2011 — Hesse mod KHIM — Porsche (Carrera)	35
2011/C 145/60	Sag T-177/11: Sag anlagt den 25. marts 2011 — PASP m.fl. mod Rådet	36
2011/C 145/61	Sag T-178/11: Sag anlagt den 18. marts 2011 — Voss of Norway mod KHIM — Nordic Spirit (Tredimensionel »flaske«)	36
2011/C 145/62	Sag T-183/11: Sag anlagt den 28. marts 2011 — MIP Metro mod KHIM — Jacinto (My Little Bear)	37
2011/C 145/63	Sag T-186/11: Sag anlagt den 26. marts 2011 — Schönberger mod Parlamentet	37
2011/C 145/64	Sag T-188/11: Sag anlagt den 1. april 2011 — Chiboub mod Rådet	38

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA